

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

Előfizetési ára külön:		Szerkesztik:	Mezőgazdával együtt:	
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	Egész évre	3.—
Fél évre	—95		Fél évre	1.50
Negyed évre	—50		Negyed évre	—80
Egyes szám ára 4 kr.			Egy példány hirdetés ára 10 kr.	

Az osztrák keresztények győzelme.

Az igazság általános érdekü, a vallási igazság képviselője, a katolicizmus szintén az. Az igazság diadala nem egy szűk helynek s nem csupán egy nemzetnek ünnepe, hanem az egész világnak, minden népeké.

Ugyanez áll az igazság vallásának diadalára nézve is. Ezt is ünnepelni kell az egész világnak, minden nemzetnek.

Ez az oka, hogy az osztrák keresztények győzelméről ismételtelen megemlékezünk és azt ünnepeljük. Mi is a világosság fiai vagyunk, mint a földkerekség bármelyik keresztény népe, az a győzelem tehát, melyet a világosság fiai a sötétség fiai fölött kivívtak, legalább közvetve a miénk is.

És az osztrák keresztények győzelmének annál inkább örülünk, mert e küzdelem majd három évtizeden keresztül szemünk előtt folyt és sikerével bizonyára föl fog villanyozni, meg fog edzeni minket is arra, hogy ugyanazt az ellenséget, a sötétség fiait Mária országában is letiporjuk.

Ki merte volna hinni még csak három-négy év előtt is, hogy aránylag ily rövid idő alatt Ausztriában a sötétség hatalmának már csak utált emléke fog fönmaradni, a szabadkőmives-

zsidóliberálisizmusnak nevezett ördög- és aranyborju-imádás azonban egyszer s mindenkorra átok alá leszen vetve?

Ki merte volna remélni a kereszténység teljes győzelmét még csak abban az időben is, mikor a pokol hatalmának sikerült megakadályoznia a nép választottjának megerősítését?

Csak a keresztény türelem, önfeláldozás és halálmegvetés, csak a keresztény hit igazsága képes ily rövid idő alatt oly fényes győzelmet kivívni.

Az osztrák keresztény nép elszánt küzdelme ime érvényt szerzett annak az igazságnak, hogy a katolikus egyházon a pokol kapui se vehetnek erőt.

Egy egyszerű, tanult, világi katolikus férfiú bátran kibontotta a katolicizmus lobogóját s nem törődve gunnyal, rágalmaztatással, megvetve az élete ellen szőtt alávaló fondorlatokat, rettentetlen bátorsággal hordozta meg azt Ausztria térein, míg az

egész osztrák nemzetet föl nem esküdtette ama zászló alá.

A sötétség fiai, Belzebub szolgahadai, a szabadkőmives és zsidó hírlapok folytonosan azt

Dr. Lueger Károly Bécs város polgármestere.

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!

hangoztatják, hogy dr. *Lueger* Károly, az osztrák keresztények diadalkoszoruzott vezére nem valami kiváló tehetség, hanem egyszerű fiskális.

Engedjük meg, hogy igazuk van. De szabadjon tőlük azt kérdeznünk, hogy ha szerintük *Lueger* se nem lángész, se nem szónok, se nem előkelő állású férfiú: vajjon minek lehet akkor tulajdonítani, hogy ily rövid idő alatt annyira képes volt letiporni és pocsékká tenni azt az óriási táborát, melyben csak igen nagy emberek, világhírű zsenik és rabszolgák voltak?

Ha már egyszer az a szomorú hivatásuk, hogy Balzebub parancsolatából a kereszténység ellen kell folytonosan küzdeniök, akkor legalább annyi megfontolással lehetnének, hogy ne vágnák maguk alatt a fat. Mert ha a keresztény eszmének harcosai vezérükkel együtt csupa tökfilkók, igénytelen, névtelen kisemberek: akkor magának az *eszmének* kell végtelenül hatalmasnak, leigázhatatlannak és ellenállhatlan erejűnek lennie, holott pedig ők a katolicizmus eszméjét tehetetlennek, sőt holtnak szokták hirdetni.

Való igaz, hogy a keresztény eszme ugyan emberek közvetítésével, de nem azok ereje, vagy tehetsége által hódít. Meg van abban magában az isteni erő és csak az az ember erős igazán, aki nem eszköztül akarja használni azt a keresztény eszmét, hanem inkább ő maga szegődik annak eszközévé.

Ami azonban *Lueger*t illeti: ő eléggé megmúlatta azt, hogy nem egy talentum van nála gyümölcsöztetésre elhelyezve. S még inkább megmúlatta, hogy a rábizott talentumokkal okosan kereskedik s olyan kincseket iparkodik magának gyűjteni, melyek megőrzése végett nem kell *Wertheim*-szekrényeket, vagy acélpáncéllal burkolt pincéket csináltatnia.

Meggyőzte róla a bécsi népet, hogy ha csak az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz, ki azt őrzi, mert a sötétség fia, akik igen eszesek az ő nemükben, kifosztogatják azt és koldussá teszik. Nemcsak őrízőre, (polgármesterre) van tehát szüksége a városnak, hanem legfőképp arra, hogy a gonoszság szellemét kiszorítsa falai közül, az Isten-félelmet pedig bevezesse és állandóan ott tartsa.

Szó sincs róla, hogy mi a várost — Magyarországot — ne őrizzék. Nagyon is sok és drága őrít tartunk, mégis mi az eredmény? Nem arra virradunk-e nap-nap után, hogy valamiket ismét elrabolták. Igen, szegényedünk, mert fizetett őrök a sötétség szellemeivel cimboráskodnak és a sötétben ellenünk dolgoznak, aminek nemcsak a folytonosan tartó anyagi és erkölcsi leszegényedésben, hanem egyes ki-kipattanó esetekben is fényes bizonyítékai akadnak.

Ideje volna tehát az álomból fölkelnünk nekünk is és arra törekedni, hogy az Isten-félelmet szegődtethetnénk be újra a város őrízetére. Ez fizetést se kíván, mégis hiven megőrzi érdekeinket s védelme alatt nyugodtan hajthatjuk álomra a fejünket.

Az osztrák katolikusok példája megmúlatta, hogy a kereszténységet rövid idő alatt vissza lehet helyezni jogaiba. Buzduljunk föl a példájukon s tiporjuk le mi is a szabadkőmiveszsidóliberálist!

POLITIKAI HIREK

Az ugodi választás. Az ugodi kerületben ugyancsak folyik ám a kereskedés. A kormánypárt egyik kezével pénzt, a másikkal soha be nem váltandó ígéreteket szór szét a nép között. A pénznek — sajnós — itt-ott van is kelete, hanem az ígéretre még azok se adnak már semmit, akik a bankó után szívesen kapkodnak. A másik részen az eszlári saktervédő lófut a titkos kormánypárti jelölt érdekében, mert itt is megpróbálják azt a eszt, amelyet már több kerületben alkalmaztak jó sikerrel, hogy a választó polgárságot megosztassák a választás napján a két kormánypárt, t. i. *Bánffy* és *Kossuthé* egyesült, hogy az igazi ellenzék megbuktassa. Természetes, hogy látszólag egymás ellen küzdenek, de valójában mindégymegnek, bármelyik jelöltjük nyeri is meg a mandátumot, csak ellenzéki ne legyen a kerület. S bizony az ugodi kerületben mindent el kell követniök, mert ott az ellenzék, t. i. a néppárt oly erősen áll, mint *Sion* hegye. De bármennyire erőlködjenek is, az eddigi jelek oda mutatnak, hogy az értelmesebb polgárság szemét nem képesek porral telehinteni és az hecsülettel, hiven kintart a kormány réme, a néppárt mellett. Minthogy pedig ezek vannak a kerületben többségben, győzelmük tehát, ha csak sárba nem tiporják ott is a választási törvényeket, bizonyosra vehető. Különbben még ma el kell dölnie az ügynek. Délutánig, amikor e sorokat írjuk, még semmi értesítést nem kaptunk a választás állása felől.

Ellenzéki b. t. tanácsos. *Bánffy* uralkodása alatt ugyancsak rossz napok járnak az ellenzékre s annak kiválóbb tagjai valóságos üldözésnek vannak kitéve. Annál csodálatosabb, hogy most egy ellenzéki férfiut ért a legfőbb kitüntetések egyike. Mint ugyanis a hivatalos lap közli: *Wenckheim* Frigyes grófot, a nemzeti párt egyik jeles tagját ő felsége a titkos tanácsosi méltósággal ruházta föl és tüntette ki.

Megüresedő kerület. Mint értesülünk, *Terényi* Lajos országgyűlési képviselőt legközelebb közigazgatási bírónak fogják kinevezni s így a *békés-gyulai* kerület, hol sz. elmult választásnál *Terényi*vel *Bartha* Miklós állott szemben, megüresedik.

Az összeférhetlenségi törvény revíziója. A kormány tudvalevőleg azzal akarja megmenteni azokat a liberális képviselőket, akik különféle zsiros bankigazgatóságokat bírnak a törvény ellenére, hogy a törvényt akarja módosítás alá venni s így, annak vissza-

ható ereje nem lévén, pártfelei a szájukban tartott jó falatot nem volnának kénytelenek elejteni. Ez a meszterkedés azonban még a kormánypart némely tagjának is visszatetszik, akik közül éppen e miatti most Beöthy Algernon kilépett a kormánypart kötelékéből.

Törvény életbeléptetése. Az igazságügyminiszter a törvényhozástól nyert fölhatalmazás alapján június hó első napjával életbelépteti a majorsági zsellérbirtokról és az ehez hasonló természetű birtokokról szóló 1896. XXV. t.-cikket s az életbeléptetéssel kapcsolatban megállapította az eljárás egyes részleteit, valamint az eljárásra vonatkozó átmeneti intézkedéseket is.

Hét liberális jelölt. A szucsányi kerületben eddig hét liberális jelölt van. Valószínű azonban, hogy még több is fog akadni, mert a mai proviziók világban liberális képviselőnek lenni nagyon lífizeti magát. Azonban a liberálisok is kénytelenek bevallani, hogyha Révay Gyula báró a néppárti jelöltséget elfogadja, ellene hiába való lesz ezer liberális jelölt küzdelme is Révay báró törhetlen néppárti elvű, csak az a kérdés, akar-e képviselő lenni? Reméljük, hogy a pártiránt való tekintetből biztosítani fogja a kerületet s nem engedi prédáu' a tatárhadnak.

Az összeférhetlenségi bizottság ülései. Az összeférhetlenségi bizottság üléseinek rendjét végleg megállapították. E szerint május 3-án délután 5 órakor Hieronymi Károly és Enyedő Lukács, — 5-én délután 5 órakor gróf Tisza István és Rosenberg Gyula, — 7-én délután 5 órakor Tolnay Lejos, Benke Gyula, Sámuel Lázár és Neumann Ármin, — 12-én délután 5 órakor Sulyovszky Dezső, — 14-én délután 5 órakor pedig Polyák Béla bejelentett összeférhetlenségi esete fog a bizottság tárgyalása elé kerülni.

Spitz Bernát szerzetesrendje.

A szabadelvű tatár szellemek szavain nem tudja az ember kacagjon-e, vagy elkomoruljon a lélek, mely hív Jézus hagyományaihoz. A rosszban fölvilágosodott tatárok nem csak a keresztény szokásokat tapossák lábbal, nem csak a Krisztus fölkezt szolgáló hivatalára tolakodnak föl és azokhoz hasonlóknak n. ilvánitják magukat, hanem még imádatni is kívánják magukat, mint Nabukodonozor király a mellszobrát. Oh Ausztria népei, kik győzelemről-győzelemre segítették a keresztény zászlót, melyet az erős karu Lueger lobogtat: mennyivel nemesebb szív lakik a ti uraitokban mint Magyarország liberális kormányzóiban és az ő csatlósáiban, kik pénzzel vesztegettek, szavazati jogokat raboltak el s így tolták föl magukat az uralomra újra. Akik többséggel dicsekesznek, holott pedig népakaratot nem képviselnek, csak furfangot, vesztegetést, hazugságot. Ha tiszta választást engedtek volna és mégis megválasztattak volna, akkor dicsekedhetnének többséggel. Ha a mi Hunyadynk és többi vezére a nép pártjának bejutott volna a törvény hozásba: mennyivel egészségesebb szellő fujna át a hazán! A lerakódó hely szemetjét és bűdösségét a pokolba sodorta volna, a hova való.

Olvashatjuk, hogy a néppárt kis csapatja, mely csupa ezredesekből áll, mindig a legnagyobb tűzben harcol egymást sürűen fölvaltva. A mit ígérték a nép előtt, emberül meg is teszik. Nem csak enni, hanem tenni is akarnak. Nemcsak színházakat és vicinális vasutakat hoznak javaslatba, hanem adóleszállítást is. Kitapintották, hogy a népek mi a baja s most gyó-

gyítóirt rakosgatnak fájdalmas sebeire. Gondolják, mit ér a nagy hazafisággal szájakodni, ha a népet boldogtalanná tette a protestáns kormányzat? Ugyan boldog lehet-e az az apa, kinek a fia nyomorog? Király atyánk se lehet boldog, akit félrevezettek. Hazugsággal álltak a trón elébe, hogy a polgári házasságot a nép kívánja. Nojssz, nagyon kívánta! Mikor a liberális nagygyűlés volt Budapesten, Jász-Ladányban voltam. A liberális kormány kiadta a jelszót az abrakos tarisznyából élőködőknek, hogy a népet gyűjtsék fel a liberális gyűlésre. Lett lőtás-futás. Nagy Mihály jegyző meg egy zsidó ugyancsak füzte volna marha-kötélre a város elejét, de csak tán 17 darab állott kötélnék. Több is volt ugyan följegyezve, de mikor megtudták, mi alá iratott velük a jegyző, — szépen elmaradtak. Érdekes volt, hogy a jegyző komája, Horváth Károly bíró, ki szintén föl volt jegyezve, kiszökött előle a tanyára és így a jegyző zsidó koma-társaságában nyilatkozott meg a város akarata (?). Így nyilatkoztak más város hivatalnokai is a nép nevében. Ilyen népakaratot mertek a legmagasabb trón elébe terjeszteni! Ekkor történt, hogy egy cikket irtam, („Mit beszél a nép?” cím alatt), melyet olvashattak az ország minden zugában. A cikket rögtön aláírta 86 választó-polgár. De kezeskedem róla, hogy az egész város aláírta volna, ha eleve tudomására jut.

Hogy oly sok liberális képviselő jutott az ország-házba, annak többféle oka van. Egyik az, hogy hallatlan mérvben vesztegettek; a másik az, hogy igen sok polgárt szavazati jogától megraboltak; a harmadik, hogy a kiscgazda osztályt koldussá tették, vallásából kiforgatták, ezért mondja most a választó: „Egyik eb, a másik kutya, csak a nyakravaló más. Ha elveszem a pénzt, az se lesz a kutyaéknak s nekem jó lesz adóba”.

A lelketlen farizeusok, kik az Istent csak képmutatásból imádják, kik hazugságokkal a választókat megtevesztették, kik a muszkának is eladnák a hazát, ezek a dologkerülők veretik előbb-utóbb rabláncra az alkotmányt.

Volt szerencsém néhány hét előtt a sz. Spitz Bernát szerzetes szobájába bejutni. Ugyanis nőm egy kis leánygyermeket szült, akit be kellett jegyeztetni. Kérde tőlem a rabbi: mi a nevem, a k sdedé meg abábaasszonyé? stb. Azt is hittem, hogy megkérdezi: van e foga? Aztán a káplánjával irtak jó ideig. Gondoltam magamban: Istenem, minő ingyenélő hivatalnokokat teremtett a protestáns kormányzat a nép véres verejtékéből. Ilyen magam formájú szegény ember ki van téve az idő vasfogának, fárad, koplal, rongyoskodik s hegyibe még szent vallásától is meg akarják őt fosztani, mely pedig szomorúságában vigasztaló anyyala a szegénynek. Az ember családja éhen sir, aztán ilyen hivatalnok ok fizetéséhez is hozzá kell járulni fillérével. Végre fölveté a szemét is hozzá kell járulni fillérével. Végre fölveté a szemét is hozzá kell járulni fillérével. Kérdém tőle: törvény parancsolja-e azt s muszáj-e aláírni? Igen! mondja a kérdésre. Nohát én ezt nem tudtam, — felelem neki, — de azt tudtam, hogy a házassulandóknak nem muszáj. Azoknak is muszáj, mondá a rabbi.

Itt aztán egy kis vita keletkezett köztünk. Én amellett maradtam, hogy azoknak nem muszáj.

Hogy tudja ön? Kérde ő.

— Felsőbb utasításból — felelem.

— Igaz — mondja erre egy kissé megjuhászodva — hogy még most nem muszáj, de két-három év múlva kötelezni fogja a törvény s aki vonakodik, azt bünteti.

— Hát most miért nem büntetik?

— Azért, hogy előbb hadd élje bele magát a nép.
— Az ugyan soha nem lesz. Két-három év múlva el is mulhat az egész.

Erre csak nevetett a rabbi és káplánja.

— Minő huza-vonát csinált ezzel is a kormány.
A papok lelkiismerettel vezettek eddig, még se fordult ki a világ sarkából.

— Furcsa, hogy önök a papjukba olyan bizodalmat fektetnek. Hiszen én is olyan vagyok, mint a pap, én is fel vagyok esküdvé.

— Azt elhiszem, csak hogy a pap az Isten törvényére van fölesküdvé, mely törvény örök; az önök esküje pedig csak emberi találmányra szól.

Ezzel a Spitz Bernát-szerzeti szobát elhagytam. Ugy látszik a szabadkőmives protestáns kormány csak büntetői tud, mert elég hatalmas hozzá. Am azt moldá az Úr: bármily magasra rakod is fészkedet, mikor a legmagasabb agra hágsz, letaszitlak onnét is.

A ti hatalmatokat is össze fogja az Úr törni, mikor meg se gondoljátok. Az 50-nas 60-nas évek német kormánya alatt a szekereinkre is telett háj, most meg a ti kormánytok alatt főzni is alig telik. Akkor bussal-borral nevelt a nép katonát a hazának, a mely erős volt, most meg a 3-ik korosztályu is csak vézna alak. Pedig a nép adja a nagyobb veradót, mert a zsidó-liberális ifiurak szemfájók, gyenge mellűek, csak hivatalnokoknak jók, lumpolni, sikkasztani tudnak.

Azonban a protestáns kormány most már kárpótolta a népet, megadta neki a polgári párosodás szabadságát, fölállitván sz. Spitz Bernát rendjét.

A Bach, Schmerling kormányok alatt a kisgazdáknak is voltak barmaik, nyájaik, robogó ménesek. Vig, pozsgás arcokat lattunk. A protestáns kormányzás alatt eladósodott, szomorú, halvány arcokat látunk. Se barom, se nyáj, se ménes. Mind ezt el kormányozta a protestáns kormányzat. Am ezek helyett építenek cifra városházat és kisasszony-színházat. Az utadók dacára az utak oly rosszak, hogy a szegény fuvaros és paraszt lovai kidőlnek a sárba. De ezt mind kárpótolta a protestáns kormányzat a polgári házassággal, zsidó recepcióval sz. Spitz Bernát szerzetes rendjével.

Most már csak nem lehet baja a népnek, s a vallásnak, mert nem üldözik a szerzeteseket, mint másutt, hanem még szaporitják.

Gubacsy Pál.

T A R C A

Megnyugvás.

Lelkemet ha bánat nyomja
És az élet búja, gondja
Feretegként ráborúl;
Ha a tépett szív sebére
Nincs ír, mely hegesztené be
S vad, kemény büntörül
Benne új kin átka dúl:

Isten-ember rád vetem

Bánatos tekintetem —

S kínom enyhül, mert a hit

Bízni, tárni megtanít.

Hogyha keblem tavaszának

Szép virági elhalának,

Szívem oly kihalt, sivár . . .

Ha miként a tünde álom,

Széjjeloszlik boldogságom

S vigaszt nem nyújt semmi már,

— Lelk-m újra rabmadár: —

Hozzad drága Szűz Anyám,

Hozzad küldöm hő imám. —

S im' a bánat éjjelén

Kél egy csillag: a remény.

Ha az élet tenger-árja

Elragadva úzi, hánnya

Kis sajkámat szirt közé,

S a dühöngő vészes orkán

Bősz haraggal ostromolván

Árbocát kettétöré

S már a hab tolúl fölé:

Szűz Anyám hozzad sohajtok

S benned bízva az óhajtott

Égi révbe elvezet:

A hit, remény, szeretet.

Linder Lajos.

Az istenkáromló.

— A „Magyar Néplap” eredeti tárcája. —

Irla: Vathy István.

Sokszor gondolkodtam már azon: ugyan miért bántják az emberek azt, aki őket sohse bántotta. Miért szidják bosszuságukban, mérgükben az Istent? Aztán miért hívják segítségül egyanezt a megbántott Istent, ajukban-bajukban? Minek könyörögnek hozzá, mikor csak a kis ujjuk is fáj? Minek?

Pedig régi, roppant régi dolog már, hogy nem bortal ver az Isten.

És megveri, megveri az ő sujtó két kezével azt, aki őt káromolja, aki őt szidja, aki őt gyalázza.

Akkor veri meg, mikor legkevésbé gondolja.

Aminthogy megverte Patacs Gézát is.

A pápóciak manap is borzadva gondolnak Patacs Gézára, akit a mult nyáron a pápóci uraság a cséplési munkálatokhoz, jobban mondva a cséplőgéphez hozatott le a fővárosból.

Szemre való gyerek volt Patacs. Mikor ott állt a cséplőgép előtt, mikor harsány hangon kiáltotta, hogy:

Mehet! — hát akkor a többi legények, meg a lányok mind oda néztek.

De Patacs Géza mással is, egyébbel is magára vont a többiek figyelmét.

Nem volt az a bakonyi betyár, aki olyan cifrán tudott volna káromkodni, mint Patacs Géza.

Ha a gépnek valami baja történt, akkor az Istent szidta. Ha az etető nem a kellő abrakkal látta el a gépet, akkor is az Istent szidta. Ha a zsákos földre pislantott, nem azt, hanem az Istent szidta. Ha a gépfűtő — a cigány peckár csak egy perccel késett, Patacs Géza akkor is az Istent szidta.

Ennek pedig az a gyászos következménye lett, hogy a cséplőgép körül dolgozó valamennyi ember káromkodott. A legények épp úgy, mint a leányok.

Rettenetes volt ezt hallgatni.

A pápóci uraság édes anyja — az őszhaju Dömjén Lászlóné — sokszor figyelmeztette a fővárosi gépészt:

— Megálljon, várjon csak Patacs! Megveri magát még az, akit most mindig bánt. Nem hagy az Isten veretlenül senkit. Várjon csak!

Az öreg asszonyság aztán leszidta, megkorholta a polyvás-lányokat is. Megmondta nekik, hogy milyenek voltak a lányok az ő idejében. Elmondta nekik, hogy a nagyanyák most, ha fölébrednének, rögtön visszatérnének sirjukba.

Dömjén Lászlóné azután a férfiak felé fordult. A szeme csak úgy szórta a szikrákat aranykeretes pápaszemén keresztül, mikor beszélt:

— Nem félnek, nem reszketnek kendtek akkor káromkodni, mikor a mindennapi kenyérrel dolgoznak, mikor itt turkálnak a pirosszemű buzában, itt dolgoznak e mellett a gép mellett? Mert ha egy szem buza nem hozna több szemet, nem tudna megélni a világ. És mégis káromkodnak kendtek? Mégis mindegyre azt szidják, aki maguknak ezt a buzát adta? És mindig itt, emellett a szörnyeteg, emellett a gép mellett szidják! Nem tudják azt maguk, hogy nem bottal ver az Isten? . . . Bizony-bizony mondom én maguknak, hogyha szidják, ha káromolják azt, aki megihlette annak az embernek az agyát, aki ezt a gépet, az ő csodás alkatrészeivel, apró srófjaival, kerekeivel kitalálta, aki azt megcsinálta, — hát az a mindig káromolt Isten ezzel a géppel, ezzel a kendtek által sokszor megbámult szörnyeteggel fog még büntetni. Mert hisz az életük itt minden pillanatban ki van téve a halál kaszájának. Mert hiszen nem maguk vigyáznak magukra.

Nem. Hanem az Isten. Akit most is bántanak maguk. Vigyázzanak . . . vigyázzanak.

Azután még egyszer odament Patacs Gézához, a fiatal gépészhez. Ot dorgálta meg legkeményebben. Elmondta, hogy neki — mint fővárosi embernek — kellene tartózkodnia a káromlástól. Elmondta neki, hogy tőle tanulták el az istenkáromlást a munkások is. Aztán azt is megmondta neki, hogy:

— Ha ezt tovább folytatja, hát akkor megmondom a fiának, hogy hozasson más embert maga helyett . . .

. . . A fiatal gépész egy szót se szólt.

Gunyosan nézett a távozó asszony után. Azonban fogai között mintha valamit morgott volna. Mintha azt mondta volna:

— Ostoba! Vén asszonyi lári-fári! Szeretném én azt látni, ha ez a gép nem úgy cselekszik, amint én akarom! Szeretném én azt látni, ha ez a gép benem kárt tudna tenni. Hiszen én parancsolok neki . . .

S ekkor hatalmas öklével nagyot ütött a cséplőgép kazárjára.

A gép mintha nagyot mordult volna. Mintha ezeket mondta volna morgásában:

— Patacs Géza! Hallottam a te beszédedet. Tudom, hogy te parancsolsz nekem. Tudom, hogy ujjadnak egy érintésével morgásomat, dübörgémet megszüntetheted. Tudom, hogy te vagy az én uram, az én parancsolóm . . . Hanem azt meg te nem tudod, amit én tudok. Nem tudod azt, hogy amíg én géppé lettem, ott, lenn voltam a föld gyomrában. Nem tudod azt, hogy azok az emberek, akik az én testemet a föld gyomrából a napvilágra hozták, minden egyes darabomnál imádkoztak, hogy a sötétből a világosságra jussanak. Imádkoztak, mikor lementek a bányába, hogy baj nélkül leérhessenek. Imádkoztak, mikor följöttek, hogy baj nélkül fölhozhattak. Hát most tudod, hogy én miből készültem? Minden darabomhoz, minden kis részemhez egy „Miatyánk“ fűződik. És ember! Te! Te én mellettem szidod a mi Atyánkat! Vigyázz! Mert ha parancsolom akarja: meg talállok büntetni . . . Mikor a polyvás-lányokkal szemtelenül cicázol körülöttem, mikor röpül az ingujj, a kötény; mikor te kitárod mindkét kezedet: hát . . . akkor én vagy annak az általad kergetett lánynak a kezét vagy a te kezedet kapom el . . . Igenis: elkapom . . . Én, a te szolgád, neked, az én uramnak.

A cséplőgép dörmögését, zakatolását Patacs Géza csak hallgatta. Hanem nem értette meg.

Éppen ebben a pillanatban jött oda Bencze Péter a zsákoló leánya: Eszter.

Bencze Eszter cselédlány volt az uraságnál. Ozsonát hozott Patacs Gézának: füstölt sonkát, bort, kenyeret.

A gépész azonban nem nyult se a kívánatos sonkához, se a sági borhoz. Ahelyett inkább a leány alig két arasznyi derekához nyult.

Azaz — nem jól mondtam — csak akart nyulni. Mert a leány elszökkenett előle. Hanem ugyanabban a minutumban a kéverakók közül az egyik legény is — mint a majom — kuszott le a létrán.

— Gépész ur! Megkövetem, de az Eszti az én szeretőm. Ujborra meg is fogunk esküdni.

A fővárosi gépész bár tudta azt, hogy a szerelem, mindig szerelem marad. A cséplőgép zakatolása között éppen úgy megterem, mint télen a fonóban a rokka álmos perregése, meg a cica még ámosabb duruzsolása közb. n. Bár tudta, hogy Király Jóska vőlegénye Bencze Esztinek, mégis nem átallotta ezt mondani:

— Hát iszen, jól van, ha elveszed, Jóska fiam ezt a leányzót. Hanem még nem vetted el. Még nem a tied. A tied éppen úgy, mint a másé. Ugye, Eszti?

A gépész most újra át akarta ölelni a leányt.

Eszti pedig futásnak eredt. Beszaladt a buzakazal és a cséplőgép között levő szűk sikátorba.

Patacs Géza után!

A leány rohant, mint a kilőtt nyíl. De a gépésznek is jó lábai voltak. Rohant a leány után . . . futásában meg akar kapni egy vasfogantyut a gépen, amelyre fölhágva, a tulsó oldalon a lány elé akart jutni . . . keze megcsuszott a sárga, fényes gombon és egy villámgyorsan forgó kis kerékbe akadt . . . a kerék . . . juj Istenem . . . elkapja . . . és.

És alig negyedóra múlva a pápóci öreg asszonyok — akik honn dolgoztak — eleresztették a kendertiloló nyelét és napbarnította kérges kezüket a szemük elé tartva bámultak az utcára. Az utcán pedig eszeveszett vágatásban rohant egy kocsival a nagyságos Dömjénék

két szürkéje. A kocsin az öreg nagyságos asszony, Dömjén Lászlóné, meg a pápóci doktor útt. A kocsi egyenesen a mezőre száguldott, ki a Dömjénék tanyájára. Egyenesen arra tartott, a merről a cséplőgép kazánjának fekete kéménye meredezett ki az arany-sárga buzakazalak közül.

A gép állt. A munkások tarka összevisszaságban csoportosultak egy hatalmas lombozatu körtefa körül. A leányok halkán susogtak, a férfiak fejüket csóválták. Egymásnak csendesen susogták:

— Igaza volt a nagyságos asszonynak, mikor azt mondta, hogy szerencsétlenség fog történni a gépnél, ha mindig káromkodunk . . .

A hatalmas lombozatu körtefa alatt egy csomó szárnán viasz-sárga arccal feküdt — Patacs Géza a gépész. A jobb keze be volt burkolva, takargatva rongyokkal. A cséplőgép elszakította a jobb kezét.

Mikor az orvos elvégezte az operációt, odament a nagyságos asszonyhoz.

— A gép jól végezte a dolgot, nagyságos asszonyom, így szólt. Alig volt dolgom. Bekötöttem. Életben marad. Hanem csonka lesz . . .

A nagyságos asszony odament a viasz-sárga arcú gépészhez.

— Láska — szólt gyengéden — láska — édes fiam, ugy-e, megmondtam . . . ugy-e, megmondtam . . . A káromkodás . . . a káromkodás.

A beteg fölnevezett. Alig hallható, csendes hangon susogta — míg megtört szemeibe egy-egy könnyű lopódzott:

— Igen . . . a káromkodás . . . Az Isten megbüntetett . . . Mehetek koldulni . . . Mehetek koldulni! . . .

H I R E K.

Püspökszentelés. Nagy pompával ment végbe Kaloecán a főszekes-egyházban Ivánkovics János rozsnói püspök felszentelése, melyet Császka György érsek végzett előző és nagyszámú közönség jelenlétében. Küldöttségileg képviseltette magát Szeged városa, mint az új püspök születéshelye, továbbá Rozsnyó városa és természetesen az egyházmegye is.

A nyugdíjazott honvédezéses. Kapcsujvárról írják lapunknak, hogy ott a Lanka-hagy nevű szőlők birtokosai már régóta óhajtoznak egy kápolna után és most gyűjtögetnek rá. A kuzgó gyűjtők egy ott lakó nyug. honvédezéseshez is bevetődtek, aki mély szomorúságukra azzal utasította el őket, hogy nincs arra szükség, mert a templomlátogatás egy napot elvesz a dolgozó emberektől. A helybíró erre azt felelte neki: „Ezredes ur! Ön kalácsal ébred és pacsenyével fekszik, sétál és nem dolgozik, önnek tehát nincs ünnepekre szüksége, mert mindig ünnepel; ellenben azon munkásnépnek, amely önnek a nagy nyugdíját segíti fizetni, annak igenis szüksége van egy ünnepre, egy pihenő napra, mert fáradt.“ Bizony-bizony a legfőbb hadur nem úgy gondolkozik, mint a nyugalmazott ezredes. Jótékony célra ugyan senki se köteles áldozni, ha önkényt nem akar, de a valamely közjótékonyági cél érdekében hozzánk intézett kérést úgy utasítani el magunktól, hogy azzal a kérést megszorítsuk, — legalább is gyengédség.

Osztó nyáj. A baranyamegyei protestáns hitközségek fölbomlását úgy látszik mi se képes többé megakadályozni. A felekezetiellenes szentesítő törvény néhány év alatt teljesen föl fogja oszlatni némely vidék prot. hitközségeit. Most ismét Ipacsfa községet illetőleg tudatják lapunkkal, hogy 94 ottani polgár jelentette be, hogy felekezetiellenes lesz. Most már persze jajgatnak a prot. pásztorok, akik az egyházpolitikai javaslatokat annak idején kézzel-lábbal támogatták, de hiába. Ahol egyszer meg van verve a pásztor, ott csak hamar elszéled a nyáj. — A siklóvidéki ref. papság most gyűlésezni kezd és sebbel-lobbal csináltatja eső után a köpenyeget. A minap kétségbeesve jelentette ki az értekezlet, hogy a reformátusság kész támogatni a néppártot, csak hogy sikerüljön annak a revíziót keresztülvinnie. — Hát nem lett volna üdvösebb választások előtt hozni ilyen határozatot, mikor még hasznát lehetett volna venni? De akkor maguk a pásztorok bolondították meg a nyájt és vadították el a néppárttól. Hiába, a bűnnek bűnhődnie kell!

Hihetetlen elvadultság. Vettük és adjuk a következő sorokat: Az endrőd-kondoros-tanyai templom alapításának megtekintésére a főszolgabírótság rendelete folytán, 1897. április hó 20-án kiküldött bizottság közt megjelent a község bírása is a helyszínen, ahol ezeket az eléggé meg nem róható, gyalázatos szavakat használta Endrőd 11 ezer katolikus népének bírása. „Bolond volt, aki ezt kitalálta. Jobb lett volna egy korcsmát vagy hordélyházat építeni.“ Megáll az emberben a vér ezen istentelen szavak hallatára, s elfog bennünket a bánat és szégyen, hogy ilyen bíránk van, aki ifjúkori kicsapongó életéhez méltó módon most is a gyalázat útján jár! Minket azonban ez ocsmány nyilatkozat nem akaszt meg abban, hogy a templom-építést Isten dicsőségére s lelkünk üdvére tovább folytassuk; de egyúttal a bíró urat a közmegevetésnek adjuk át, hátha hasznára lesz lelkének!

Bolond-e Pulszky? Ő persze ilyenformán gondolkodik magában: nem ment el az eszem, hogy ne legyek bolond, mikor csak így szabadulhatok meg a börtöntől. És természetesen adja a bolondot, de azért nem valami nagyon, mert cimboráival akárhányszor látták őt derbezolni a budai korcsmákban. Hanem a bíróság másképp gondolkozik, aminek jele, hogy Balonyi vizsgálóbíró most negyedszer is elrendelte Pulszky elmeállapotának a megvizsgálását.

Egy liberális kanonok. Komlóssy gyászszereplését ösmerik olvasóink. Szegény, azért tartotta azt a csúfos parlamenti beszédjét, hogy általa emelkedjék és miatta ime lejjebb kellett szorulnia. Ugyanis az esztergomi egyházmegye főtanfelügyelője volt, de most a hercegprímás egyszerűen elboesátotta őt egy kétsoros levélben.

A helyes szocializmus. Mint Pápóczról tudósítják lapunkat, a keresztény nép ott is szövetkezett már és egy „önsegélyező takaré- és fogyasztási szövetkezetet“ alakított. A tagok száma ez idő szerint 250, akik 700 részvényt jegyeztek. Ez az igazi, a keresztény szocializmus, mikor nem abból a célból szövetkezünk, hogy embertársainkon nyereszkdjünk vagy nekik kárukat kívánjuk, hanem azért, hogy védekezzünk és egymást támogassuk.

Megbokrosodott lovak. Halálos kimenetelű szerencsétlenségről tudósítja lapunkat szigetvári levelezőnk. Ugyanis folyó hó 26-án Radassay István mozgósítási szijártómester kocsisa gazdája elé Szigetvárra ment a 8 órai vonathoz és éppen le akarta istrángolni a lovakat, mikor a kocsitologató gép egyet füttyentett s attól úgy megijedtek azok, hogy vad iramodásnak

eredtek. A vasuti utca sarkánál künnállott Réder József kőmivestermester napa Honka nevű 2 és negyedéves unokájával. A megvadult lovak a félsötéttségben utat veszítve egy nesz a házsaroknak rohantak s az öreg asszony a veszedelmet látva el akarta kapni a kis leányt, de lehetetlen volt, mert a rud úgy fejbe ütötte azt, hogy rögtön meghalt, az öreg asszonyt pedig egészen összetörve szedték föl s most szintén a halállal vívódik.

A király Szentpétervárott. Ha figyelemmel átvesszük azokat a nyilatkozatokat, amelyeket II. Miklós, a minden oroszok hatalmas cája és a mi királyunk egymáshoz intézett pohárköszöntők alakjában kölcsönösen tettek Szentpétervárott: meg lehetünk nyugodva s nem kell attól rettegnünk, hogy a keleti bonyodalmak esetleg minket is véres háborukba sodorjanak. E pohárköszöntők Európa-szerte méltó föltűnést fogak kelteni, jónak látjuk tehát azokat itt szó szerint való szövegükben megörökíteni.

II. Miklós orosz cári íme ezeket mondotta:

„Fölségednek közöttünk való jelenlététől boldogan, súlyt helyezek arra, hogy fölségednek a minket egyesítő őszinte barátság ez újabb bizonyítékáért köszönetet mondjak. Ezt a brátságot megerősítik népeink és elveink közössége, melynek az a célja, hogy népeinknek a béke áldásait biztosítsuk. Fölséged ismeri azokat a szívbéli érzelmeket, melyek lelkesemet fölséged személye iránt betöltik és tudja, mily nagy súlyt helyezek arra, hogy teljes szolidaritás legyen közöttünk, a főnkelt cél tekintetében, amelyet mi követünk. Fölséged egészségére üntem poharam és ő felsége a királyné, valamint a királyi család egészségére.“

Íme ezeket mondotta Európa, sőt talán az egész földkerekség leghatalmasabb embere. A mi királyunk pedig a következőképp felelt azokra:

„Mélyen meghatva ama szíves fogadtatástól, melyben Fölséged engem részesíteni sziveskedett és ama figyelmességektől, melyekben, mióta a birodalom határát átléptem, részem volt, különösen szívemen fekszik, hogy Fölségednek legélelnebb és legőszintébb hálámat kifejezzem. Örvendek, hogy ebben újabb zálogát láthatom annak a szoros barátságának, mely minket egyesít és mely a kölcsönös tisztelet és lojalitáson alapulva, népeink számára a békét és jólétet tartósan biztosítja. Teljes odaadással ez ügy győzelme iránt, mindig boldognak fogom magamat érezni, hogy e célra Fölséged hathatós és értékes támogatására számíthatok és ami közös törekvéseink eredményeiről meggyőződve, poharamat emelem Fölséged egészségére és egészségére a fölséges császárnénak és a császári családnak.“

E két nyilatkozat értelme világosan ez: akarjon bárki bármit: mi meg fogjuk mutatni, hogy népeink nyugalma nem engedjük megzavarni.

Igazán uralkodók szájába való nyilatkozatok!

Apponyi interpellációja. Szünetek után ma volt a képviselőház első ülése, melynek egyedül Apponyi Albert gróf következő interpellációja adott némi érdekességet, melyet a miniszterelnökhöz intézett:

1. Van-e megállapodás a nagy hatalmak között, melyeknek a török-görög békekötésnél érvényesülniök kell?

2. Ha, a mint föltehető, a területi statusz kvó föntartása és Kréta önkormányzata még ma is az a föelv, melyen a nagy hatalmak ma is egyetértének, nem tartja-e külügyi kormányzatunk elérkezettnek

az időpontot arra, hogy olyan lépéseket hozzon javaslatba, melyek a celtalan és politikailag veszélyes háborúnak végét vessenek és úgy a nemzetközi jog tekintélyének, mint az emberiség követelményeinek megfelelő állapotot teremtsenek?

3. Fölséges királyunk pétervári látogatása olyan politikai akciót céloz-e, mely szövetségi viszonyainkat módosítja, vagy e nélkül megegyezésre vezet az orosz birodalommal a Kelet helyzetére vonatkozólag?

Hajlandó-e a kormány annak idején a Házat a látogatás politikai eredményeiről tájékoztatni?

Kíváncsian várjuk, miképp fog a kérdésekre elválaszolni Bánffy, a világhírű diplomata?

Nálunk is kellene. Norvégiából igen érdekes mozzanatot hoz fel egy utazó a mértékletességi egyesületekre vonatkozólag, melyet a kath. hitterjesztés lapjaiból veszünk át. A közlemény így szól: Nagyon dicséretes törvény, hogy a halászat ideje alatt nem szabad a vidéken szeszes italokat mérni. Mult évben a tilalom dacára nyitottak néhány korcsmát, de az illetők nagyon megjárták, mert a halászok széthányták a bódékat a szeszt pedig a tengerbe öntötték. Ami a csapszékeket illeti, a norvég törvény különben is példányszerű. Elsőben is a gyáros vagy kereskedő nem adhat el pálinkát 250 literen alul. A községben a nagykorú lakosok, férfiak és asszonyok kétharmad többséggel megtilthatják a pálinka árulását. Ha valamely községben meg van engedve a szeszes italok mérése, társaságnak kell alulról részvényekre; a tiszta haszonból a részvényesek csak öt százalékot kaphatnak, a többi megoszlik az állam, község és részvénytársaság között; ezt a fölösleget azonban az állam, község és részvénytársaság köteles köz- és jótékonycélokra fordítani. Így p. o. a részvénytársaság segíjezi korbázaikat Krisztánia és Porszgrundban. Egyedül a vasuti állomások éttermei fölött rendelkezik a kormány. A korcsmában szeszes italt vagy sört nem szabad kimérni szombat délután 5 órától hétfőn reggelig. A kormány hathatós terjesztője a mértékletességi egyesületeknek is; ilyen van minden községben. Norvégiában legalább 200 ezer polgár fogadta meg, hogy szeszes italt nem iszik, nem készít, nem vesz, nem árul. A részegség korlátozása végett terheli a szeszt a magas beviteli vám is, a szeszgyárakat pedig a tetemes vám is. Mert a lappok különösen hajlandók a részegségre, a Finlandba szállított pálinkát még külön vám is terheli.

Szentheverdel napj. A szocialisták tudvalevőleg semmit se adnak az Istentől rendelt ünnepekre, mert se Istenük, se vallásuk nincsen, mint kérkedve hangoztatják; hanem azért az eg ház ünnepei helyett csinálnak maguknak legalább egy ünnepet, t. i. május elsejét. Természetesen ezt se azért, hogy rajta szegény lelküknek szolgáljanak, hanem, hogy dorbézoljanak, gyülekezzenek, igyanak, egyenek és — tüntessenek. Ez „ünnepeket“ ez idén is meg fogják tartani s a belügyminiszter az idén is megtöltött minden nyilvános gyülekezést.

Lévay Henrik báró. A hivatalos lap jelenti: A király kisteleki Lévay Henriknek, a magyar főrendiház élethossziglan kinevezett tagjának és törvényes utódainak a közgazdaság terén kifejtett sok évi buzgó és eredményekben dus működésének elismerésül a magyar bárói méltóságot díjmentesen adományozta. Lévay Henrik régi érdemes harcosa a közéletnek, élénk részt

vett ama férfiak munkájában, a kik Deák Ferenc égisze alatt működtek. 1857-ben az Első magyar általános biztosító társaság⁴-ot alapította, az ország legjobbjait: Deákot, Eötvöst, Apponyi Györgyöt, Jósikát, Dessewffy, Károlyi Györgyöt nyervén meg munkatársakul. Csak most néhány évvel ezelőtt mondott le a biztosító társaságnál azóta folyton viselt elnöki tisztéről. Ugyan- ebben az időben családjával együtt a keresztény hitre tért át. Azóta többnyire györmegyei birtokain él.

Kneip haldoklik. Kneip páter, a természetes gyógy- mód lelkes apostola halálán van. Néhány hét előtt József kir. herceg hívta őt meg magához Abbaziába, de már akkor is gyöngékedett és utazását el kellett halasztania. Baja később mindinkább erőt vett rajta és végül erős tüdőgyulladásra fajult. Wörishofeni orvosai lemondtak életéről és a müncheni tanárok sem fűznek reményt életbenmaradásához.

A cigaretta-óriás. A kormány meglepetést készít a dohányzó polgárainak. Új fajta cigaretta gyártásával foglalkozik a magyar pénzügyminisztérium. Az új cigaretta minősége a lehető legjobb lesz, mert kerti dohányból készítik, nagysága a portoriko-szivarral fog vetekedni s az ára mégis csak egy krajcár lesz. A bo- ritékát az új cigarettának nem papirosból, hanem do- hánylevélből csinálják. Vagy tiz évvel ezelőtt voltak már ilyen fajta cigaretták, akkoriban hölgszivaroknak hívták őket.

A tatárok megszégyenülése. Bakonybél községből írják lapunknak, hogy ott a liberális tatárok már hetek óta ittak a medve bőrére és most hosszú orral bujkál- nak szégyenükben, mert nem sikerült azt nekik leteri- teniök. Bizonyosra vették ugyanis, hogy ha néhány hétig itatják egymást, oly erőssé lesznek, hogy a kö- zelgő községi tisztviselők választásánál a néppárt ki- szorításával minden állást sikerülni fog elfoglalniok. Csufságukra azonban be kellett látniok, hogy tehetle- nebbekké lettek, mint azok, akik a sárka földig eláz- nak; mert a bírótól kezdve a képviselőikig mind csupa derék néppártiak jutottak be a tisztségekre s nekik, a tatároknak megszégyenülve kellett a választás szin- helyéről elkullogniok.

Az alvás, mint halálos betegség. A Kongó állam- ban sajátságos betegség kezd grasszálni. Az új beteg- ség által meglepett emberek főfájást kapnak, aztán egy- szerre csak borzasztó álmoság vesz rajtuk erőt. Végre a beteg elveszti eszméletét és nemsokára meg is hal. A betegséget ragályosnak és örököltnak tartják. Sok esetben még elmezavar is járul a többi tünethez. A család tagjai az ilyen beteget valósággal kidöbják az árokba, ahol végül szomorú halálukat lelik. A betegség ellen semmiféle szert nem tudnak feltalálni. A baj nemcsak a feketebőrűek, de a fehérek között is pusztit.

Kimutatás. Nyulason, Mosonmegyében tervezett Szent-Szív templomára begyűlt az utolsó kimutatás szerint: 5371 frt 93 kr.

Ehhez ujabban a következő kegyes adományok járultak:

Frigyes főherceg Ő cs. és kir. fensége 1000 frt.
Dr. Giessvein Sándor Győr, sz. misére 17 frt 40 kr.
Vincze Orbán jegyző Búdcskút, gyűjtése 8 frt 81 kr.
Csenár Ferenc pleb. Szabad-Báránd 2 frt. Horváth Máté
káplán Feketeváros, Ferusich Jakab káplán és Komka
Ödönné Kisbér, 1—1 frt. Kalakin József és fia Vinga,
Harangozó József Cziffer, 50—50 kr.

Tehát az építési alap jelenleg 6407 frt. 89 kr.

Ugyane sz. célra mélt. Kutrovác Ernő győri föl-
szent. püspök ur 20, Nogos Braun Adolf győri apát
kanonok ur 10 intenciót sziveskedtek elvállalni.

Adjon Isten jötevőinknek állandó helyet Jézus
Szent-Szívében!

Házay Lajos plebános.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb.
bevásárlására ajánljuk GAVORA JÓZSEF egyházi
szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

KELETI J. kötszerész ur hirdetésére felhívjuk t.
előfizetőink figyelmét.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Ausztria. Mióta keleten tart a csete-paté, azóta egész Európa szeme a Balkán felé van fordulva s kinosan lesi a bonyadalmat. A hatalmak külügyminisz- terei, sőt maguk a hatalmas fejedelmek is sűrön kül- dötték egymásnak a jegyzékeket, hogy a háborus ügy- gyel szemben követendő eljárásukat vagy magatartásu- kat egymás közt szabályozzák, illetőleg megállapítsák. Mióta azonban a csete-paté valóságos háboruvá nőtt, azóta a fejedelmek nem elégszenek meg a jegyzék- váltásokkal, hanem személyesen érintkeznek egymással és tanácskoznak. A múlt héten II. Vilmos német csá- szár járt Bécsben ő felségénél. Természetes, hogy volt ünnep és katonai parádé, de nagy. A hatalmas fiatal német császár ugyanis kiválóan tiszteli és nagyra- becsüli a mi királyunkat, jobban mint azokat az ural- kodói házakat, melyekkel rokonságban van; ezt tudva tehát a bécsi nép lépten-nyomon ünnepelte a király vendégét. — Hogy a keleti háborut illetőleg miben állapotok meg egymással, azt még nem lehet hatá- rozottan tudni, csak annyi bizonyos, hogy most meg a mi királyunk utazott Pétervárra az orosz cár látogatá- sára, mint aki velünk együtt első sorban van érdekelve a Balkánon. A királyt nagy készülődéssel fogadták Pétervárott s fényes ünnepeket rendeztek a tisz- teletére.

Török-görög háboru. A törökök is megunták végre a görög csipkedéseket s kibontották Allah zászlóit, hogy a nyugtalankodó gyaurokat mőresre tanítsák. Nehezen szánták el rá magukat a hadviselésre, részint azért, mert érzik és tudják, hogy a keresztény Európa úgy se jó szemmel nézi itt az ázsiai pogányságot, részint pedig — és még inkább — azért, mert tudják, hogy a had- viseléshez három dolog szükséges t. i. pénz, pénz és pénz, ebből pedig vajmi kevés van a fényes porta kincstárában. Ez okból türe oly sokáig a hajdan rette- gett oroszán a szunyogcsipéseket. Végre azonban még- is megelégette és mikor látta, hogy Európa összes hatalmai nem képesek azokat róla ellegyezni a diplo- maciai jegyzékek papirlegyezőivel, — talpra ugrott és elbőmbölte magát. Azóta egyre aratja a győzelmek- ket s ha Európa erélyesen közbe nem lép, nemsokára valószínűleg félhold fog ragyogni a görög főváros tor- nyain is. Mert a török katonaság, de a polgárság is végsőig el van keseredve. Amikor a trapezunti ezred elindult hazulról, hogy a csataterre menjen, a nők így szóltak a tisztetekhez: „Ha győztesen nem tértek vissza,

mi verünk agyon benneteket! Annyi bizonyos, hogy ha a török fölhívás Ázsiát lángba borítja és lesz idő arra, hogy az az olthatatlan láng átcsaphasson Európába, Görögországot könnyen fölperzselheti. Magyarországnak is érdeke, hogy a török győzzön, mert különben mi is kénytelenek leszünk mozgósítani, hogy érdekeinket a Keleten megvédelmezzük. — A dolog immár oda fejlődött, hogy a görög királyi családnak pakkolnia kell, mert nem tudhatja, mikor kényszeríti menekülésre a készülő forradalom. A néptömeg folyton a köztársaságot élteti, a katonatiszteket pedig kövel hajigálja. Rendkívüli elkeseredést szült a tronörökös vezérkarának páratlan gyávasága, mely a heteken keresztül erősített Larisszát, óriási készletet hagyva hátra, gyávan föladata s anélkül menekült, hogy a népre gondolt volna. Félt, hogy az elbizakodottság a királyi ház detronizációját fogja maga után vonni. A török ugyan gavallér módjára viseli magát, seregeit fegyelem alatt tartja az elfoglalt területeken és kijelentette, hogy ha le fogja is tiporni a görög hadsereget, mely a támadást kezdte, azért Görögország területi épségét nem kívánja megbolygatni. De hát a koldús görög a hadisarcot se lesz képes megadni, amit pedig a török el nem engedhet neki.

Olaszország. A mult csütörtökön délután merényletet követtek el az olasz király élete ellen. A merénylő egy Acciarito Péter nevű, foglalkozás nélküli szociálista kovácslegény. A merényletre, mint nyilatkozataiból kitűnt, előre készült, mert előtte való nap azzal dicsekedett, hogy holnap egy igen magas állású személyt fog leszurni. A megjelölt napon lófuttatás tartott, melynek megsejtelésére a király is kihajtatott. A merénylő ezt az alkalmat használta fel, kocsija után futott és a királyt le akarta szurni egy kétélű törrel. A király, mikor a merénylőt észrevette, odaszólt a mellette ülő tábornoknak, mondván: „Az az ember tört rejteget.” A kocsis ezt hallván, megrántotta a lovakat s a kocsit a merénylőt elütötte. A merénylőt rögtön le tartóztatták, a király pedig folytatta útját s kihajtatott a lóversenyterre, ahol a hír elterjedése után őt lelkes tüntetésekben részesítették szerencsés megszabadulásáért.

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. kereszt feltalálásának ünnepe.

A kereszt keresztény hitünknek jelvénye. Valahol keresztények laknak, ott a keresztet is feltalálhatjuk.

A keresztet nagy tiszteletben, nagy becsben tartjuk. Feltűzzük azt templomaink tornyára, oda tűzzük halottaink sirjára. Felállítjuk a temetőben s az utak mellé. Oltárainkra emeljük, falainkra függesztjük a templomban, az iskolában és lakásunkban. Előlvisszük a körmenetekben s a temetéseken. Használjuk, mint kitüntető érdemrendet is és mint fegyvert a kísértések elűzésére. Kereszttel, keresztvetésével jelöljük meg magunkat imádságaink elején, imádságaink közben, imádságaink végén.

Nagy tiszteletben, nagy becsben tartjuk a keresztet, mert hiszen Jézus Krisztus, az Isten Fia, a mi

megváltónk függött és halt meg rajta nagy kínok és szenvedések között.

Hajdan a keresztet a leggyalázatosabb kivégzések-nél használtatott. A keresztrefeszítés oly meggyalázó, oly megbecstelenítő volt, mint nálunk manapság az akasztás.

A gonoszságaikban megátalkodott zsidók még ma is megvetik, sőt gyűlölik a keresztet. Gyűlölik azt ma még inkább, mint hajdan, mert hiszen a kereszt, a keresztben függött Jézus az ő babonáikat kárhóztatja és folyton azt hirdeti, hogy a zsidó vallás nem az üdvözítő vallás. A zsidók gyűlölik, megvetik a keresztet és e gyűlöletüket, e megvetésüket nyíltan ki is fejezik. Gyűlöltek, megvetették azt ugyan az előtt is, de e gyűlöletüket, e megvetésüket kifejezni nem merték. A „keresztény szeretet” e lappangó gyűlöletet nem látta, vagy pedig látni nem akarta, avagy azáltal vélte elosztatni, hogy a gyűlölködő ellenséget „szerető keblére” ölel, magához emeli, vele egyenlővé teszi, azaz recipiálja.

A receptió megtörtént. Nem is maradt hatás nélkül. „Üdvös” hatása csakhamar meglátszott Nagy-Maroson, Nagy-Váradon, legutóbb Érsekújvárott.

E receptió nem szüntette meg a gyűlöletet, hanem felszabadította. . . .

311-ben történt, hogy Nagy Konstantin római császár a Róma fölött zsarnokoskodó segédeszászár, Makszencius ellen sereget vezetett. Amde az ő serege Makszenciusénál kisebb volt és azért a győzelemre rendes körülmények között nem igen számíthatott.

Nagy Konstantin ekkor még pogány volt. Anyja sz. Ilona útján azonban ismerte már némileg a keresztény vallást. Szorongó helyzetében a keresztények Istenére, Jézus Krisztusra gondolt, benne kezdett bizni. Bizalmában nem is csalatkozott.

Október 28-án nappal fényes keresztet pillantott meg az égen e körülírással: „Ebben (a jelben) győzesz.” Éjjel pedig álomlátásban megjelent neki az Ur Jézus és felszólította őt, hogy a katonai zászlókra a keresztet tűzze föl, ha győzni akar.

Konstantin úgy tett. Zászlójára a keresztet tűzte. A keresztet a Krisztus szó két kezdő betűjéből állította össze.

Nagy Konstanin győzött. Győzelmét, saját beismerése szerint Krisztusnak, Krisztus keresztjének köszönhette. Hálából azért megtiltotta a keresztények üldözését, sőt a keresztény vallást a pogány vallás helyébe, államvallássá tette. A szent helyeken és egyebütt is templomokat állított, a bálványokat leromboltatta. A keresztrefeszítést beszüntette.

Midőn a Kálvária-hegyen, mint Krisztus Urunk megfeszítése helyén, a templomot fel akarták építeni, ott nagy akadályra találtak. Ugyanis Hadrián császár a második században, hogy a keresztényeket a szent helyek látogatásától elriassza, azokon mindenféle pogány templomokat építtetett.

Igy a Kálvárián, mint a legkegyetesebb helyen, a legocsmányabb bűn számára, Jupiter és Vénus bálványok tiszteletére emeltetett templomot.

A keresztények ennél fogva tartózkodtak is e szent, de a pogány fertelmességek által megbecstelenített helyektől; minek következtében idővel feledésbe is ment, hol állott legyen Jézus keresztje.

Hogy azonban Nagy Konstantinnak és anyjának sz. Ilonának kívánsága szerint a templom a Kálvárián felépíttessék: maga sz. Ilona császárné ment el Jeruzsálembe, jóllehet már 80 éves volt és személyesen vezette a kutatást.

Annyit a zsidóktól megtudott, hogy ha valaki keresztre feszített, a keresztjét közel a sírjához szokták a földbe ásni. Krisztus keresztje is bizonynyal a földbe lesz elásva, még pedig a sírja közelében, úgy gondolkozott és helyesen.

A munkások, mikor a bálvány templom romjait elhordották, nemcsak ráakadtak arra a sziklabarlangra, a melyben Jézus feküdt volt.

E barlang körül ásatott tovább a császárnő és csakugyan megtalálták nemcsak Jézus keresztjét, de a vele együtt felfeszített két latorét is, sőt Jézus keresztjének feliratát meg a szegeket is.

A felírás azonban el volt válva a keresztől és semmikép se tudták meghatározni, hogy tulajdonképen melyik keresztre való is az, következésképp, hogy melyik valóban Jézus keresztje.

Ekkor sz. Makár jeruzsálemi püspök, isteni sugalat folytán, azt ajánlotta, vinnék a három keresztet egy közelben fekvő és már haldokló beteg nőhez. Érintsék meg a haldoklót mind a három keresztel, amelyik érintésére meggyógyul, az lesz Krisztus keresztje.

Ugy tettek. Az előbb hozzáérintett két kereszt semmi hatással se volt a haldoklóra. Amint azonban hozzáérték a harmadik keresztel, a haldokló azonnal felnyitotta szemét és teljesen egészségesnek vallotta magát, fel is kelt és mint teljesen meggyógyult ment.

E csodára sz. Ilona a sz. kereszt előtt a földre borult és imádkozta az e keresztben függött Jézust.

Sz. Ilona a szerencsés felfedezésről azonnal értesítette fiát, a császárt, aki az örvendetes hír vételére rögtön sok aranyat, drágakövet és becses márványt küldött a jeruzsálemi püspöknek, Makárnak, azzal a meghagyással, hogy Krisztus Urunk sírja helyén nagy-szerű templomot építtessen.

A templom fel is épült. Két oszlopfolyosó által egymással összekötött templomot foglal magában.

Sz. Ilona a megtalált szent keresztet ezüstbe foglaltatta. Nagyobbik fájából egy részt a császárnak küldött, a többit a jeruzsálemi sz. sír templomnak ajándékozta.

Építettett Ilona Rómában is templomot a sz. kereszt tiszteletére és e templomnak — mely „jeruzsálemi sz. kereszt templomának” nevezetik — a sz. kereszt kisebb ágát adta. Ugyane templomnak ajándékozta a kereszt föliratát is. A fölirat vörös betűvel, fehérre festett deszkára van írva.

Ugyancsak a római templom kapta a szegek egyikét is, amely ott maig is őriztetik. A másik szeget Ilona császárnő az adriai tengerbe vetette, amikor a tenger nagyon háborgott és élete veszélyben forgott. A tenger a szög bevetésére azonnal lecsendesedett. A harmadik szöveget Nagy Konstantin drága koronába foglaltatta, a melyet nagy ünnepélyeken viselt. Ez a híres vaskorona. A negyedik szeget azután Nagy Konstantin lovának legszebb zablájába forrasztotta, a melyet azután háborúkban használt, mint védő és a győzelmet biztosító szert.

Annak az örvendetes eseménynek emlékét, hogy t. i. sz. Ilona Krisztus urunk keresztjét megtalálta, az anyaszentegyház évenként ünnepel ülte meg. — Ez ünnepet mi most már nyilvánosan nem ünnepeljük, a sz. mise azonban most is mint vasárnapokon és ünnepeken a hívekért mutattatik be.

Amely templomban pedig pápai áldással összekötött bucsukkal ellátott kereszt áll, milyenek a missiókeresztek: ott e napon a hívek teljes bucsut nyerhetnek, ha a szentségekhez járulnak.

Tiszteljük Jézus sz. Keresztjét, tiszteljük, szeres-sük a keresztet mindenkor! Ez a mi zászlónk. Ne szégyeljük magunkat, mert a kereszt hívei vagyunk. A keresztben van üdvösségünk.

Sz. Alajos társulata.

Két út áll az ember előtt. Az egyik széles járt út, a másik szűk, tövises, göröngyös, járatlan. A nazon sokan, emezzen kevesen járnak. A kárhozatba, ez örök boldogságra vezet.

Az Ur Jézus arra int minket, hogy a tövises uton igyekezzünk előrehaladni és a szoros kapun belül kerülni — a mennyországba.

Mi akarnánk is e járatlan uton előbbre jutni, de bizony érezzük, hogy ahhoz mi a magunk erejével gyöngék vagyunk.

Am amit nem tehetünk meg magunk erejével, azt megtehetjük: Isten segítségével.

Azonban se el ne cüggedjünk azért, mert magunk erejével a mennyországba nem juthatunk, se pedig el ne bizakodjunk Isten segítségével miatt és ne hagyatkozzunk egészen Isten segítségére, hanem Isten segítségét használjuk föl és vele mi is munkálkodjunk. Isten segítségével és a mi igyekezetünk — juttat minket a mennyországba.

A mi természetes gyöngességünket Isten segítő malasztján kívül magunk részéről a jónak megszokása is elősegíti. A szokás úgy mondjuk, második természetünké válik. Amit szokásból teszünk, azt mintegy természetesen, önkénytelenül is könnyedén tesszük.

Amint a bűnnél nagy ereje van a megszokásnak, úgy van a jónál is.

Az idősebb, a vén bűnösök a megszokással hozakodnak elő. Káronkodiknak — megszokásból, részegkednek, mert az iszákosság szokásukká lett; lopnak, mert megszokták; tisztátalankodiknak, mert a szokás uralkodik rajtuk.

Bizony nagy is a baj a szokásos bűnösökkel. Ezek a bűnben megrögzöttek, szegények ha végre az isteni kegyelem a jóra indítja is őket és ők az isteni malasztal akarnak is munkálkodni, akarnak is megjavulni — régi bűnük — a szokás hatalmánál fogva vissza tér ismét és ismét kísérti őket, ők a kísértésnek nem állnak mindig ellen — és előbbi bűneikbe visszaesnek. Egyideig próbálnak ugyan küzdeni, de utóbb a küzdelemben kifáradnak, elcüggednek, a megszokott bűneikbe újra elmerülnek és fájdalom, nem egyszer el is vesznek bennük. — Lehet, hogy még a halálos ágyukon se térnek igazán Istenhez. — Kétségbeesnek és elkárhoznak.

Rettenetes e szerencsétlenek állapota.

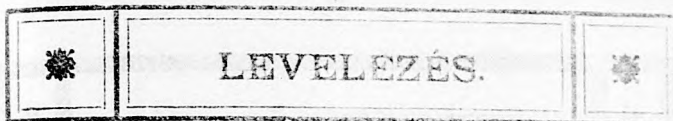
Kétségbeesésükben azután átkozzák azokat is, akik őket a rossztól vissza nem tartották és a jóra nem szoktatták.

Keresztény ifju! Mig ifju vagy: addig szokd meg a jót. Ha ifju korodban megőrzöd szived ártatlanságát, ne félj! — férfikorodban könnyebben esik a bűntől tartózkodnod és jónak lenned.

Amint megszokja az ember a rosszat, úgy megszokja a jót is. Szoktasd hát magad a jóra. A rosszra könnyebben hajlik az ember, mint a jóra. A rosszra önként is hajlik, a jóra hajítani kell — azaz szoktatni. A rosszra elég az oktatás, a jóra nemcsak oktatni, hanem szoktatni is kell az embert.

Azért az ifjuság nevelésénél nem elég csak az

oktatásra fordítani nagy gondot, hanem törődni kell a jóra való szoktatással is. Ez a kettő, az oktatás és szoktatás, két szárny, amelynek segítségével az igazságot a mennyországba emelhetjük.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Csak nemrég riasztottuk el községünkől a baptista farkasokat, máris újabb veszedelemmel kell megküzdenünk. Legutóbb ugyanis szociálisták próbálkoznak híveket szerezni közöttünk veszedelmes tévelyüknek. Félek tőle, hogy emezek még veszedelmesebbek, mint amazok, mert azok csak hamis vallást akartak becsempészni, ezek pedig az igazi vallást akarják elsikkasztani. Természetesen báránnyörbe öltözve jelennek meg közöttünk és tulajdonképpen céljukat gondosan rejtegetik, csupán azon bajokat emlegetik szüntelen, amelyek mindnyájunkat nyomnak annak a vallástalan és erkölcstelen, annak a proviziós és vicinális zsidóliberálisizmusnak jóvoltából, amelynek a szocializmus összes zsidó vezetői tántoríthatlan hívei. Az ilyen istentelen, ördögi célokat rejtegető szövetkezetre azonban semmi szükség sincsen, mert a néppárt azokat a bajokat nemcsak emlegeti, hanem megszüntetésükre is mindent elkövet.

Nem titok, hogy ezek a szocialisták a kormány ügynökei (kítettették a minap Budán, mitör Ugron és társai gyűlést tartottak a kormány ellen és tanácskozásaikat a szocialisták lehetetlenné tették) és arra törekednek, hogy a polgárságot a néppárttól s egyáltalán az ellenzékétől eltántorítsák; az se titok, hogy a népet csak céljaikra akarják kihasználni, és szándékuk azt nem csak vagyonából, azaz garasáiból, hanem vallásából is kifosztani és mindenképpen zavart csinálni, hogy jobb és biztosabb halázzat essék: szándékom tehát, ha tek. szerk. ur megengedi, néhány szóval fölvilágosítani polgártársaimat a szocialisták tulajdonképpen való célja felől.

A madarat tolláról az embert szaváról, a fát gyümölcséről, az embert cselekedeteiről szokás ismergetni.

A szocialistáknak, mint ez szavaikból és írásaikból nyilván kitűnik, nem kell Isten, nem kell túlvilág, se vallás, se egyház, se pap, se templom, se erény, se hit, se szeretet, se becsület. Ők csak pénz után, élvezetek után, gyönyörök, haszon, uralom, jólét és dologtalanság után vágyakoznak. Mivel azonban ilyen embereket a társadalom jelen berendezése mellett nem tűr meg: nekik tehát az a céljuk, hogy más társadalmat alkossanak. Dolgozni nem akarnak, vagyont mégis szeretnének: gyűlölik tehát a gazdagabbakat és elemészték őket egy kanál vízben, hogy javaikhoz juthassanak. De ha e céljukat elérhetnék, senki se gyűlölné jobban önánál azokat az elveket, amelyeket most hirdetnek. S mivel a vallás még a más ökrének vagy szamarának pusztá el kívánását is hünnék bélyegzi: természetes, hogy a vallást mindennél jobban gyűlölik, azokkal együtt, akiknek kötelességük ezt a vallást hirdetni.

A német birodalmi tanácsban Bebel szocialista nyíltan kimondotta, hogy az ő válasza az istentagadás. Nos, hát hogyan akarnának jól embertársaiknak azok, akik, ha rajtuk állana, még a minden javak kut-

forrását, az Istent is megsemmisítenék? — Egy német szocialista lap, a „Volkstaat“ nyíltan kijelentette, hogy nemcsak Isten, hanem vallás se kell a szocialistáknak. „Mi — ugymond — minden egyháznak és minden papnak elvből ellenségei vagyunk.“ Elhiszem azt! Ha a farkasok beszélni tudnának, bizonyára azok is így nyilatkoznának: „Mi minden akolnak és minden pásziornak elvből ellenségei vagyunk.“ A birkákat azonban a farkasok efféle nyilatkozata éppen nem tudná elbájlani. Sajnos, hogy a szocialista népbolondítók a kétlábúak között bárgyubb birkákat találnak a négylábúaknál. — Ugyancsak nevezett szocialista lap ezt írja egyik szerkesztői üzenetében: „Ha ön azt hiszi, hogy mi adunk valamit a kereszténységre, nagyon csalódk. Mi Isten-nélküliek akarunk lenni.“ Persze, persze! Két urnak nem lehet szolgálai. Vagy az Isten, vagy az ördög. Választani kell. S aki már egyszer az ördöghöz szegődött be, az bizony nem szolgálhat Istennek.

Nem hiába, hogy a szocialisták vezetői egytől-egyig mind zsidók és (mint maguk nevezik) „Lucifer lovagjai“, nem is gyűlölnék ám semmit jobban, mint Krisztus vallását s egyáltalán az egész kereszténységet, mely szerintük a legostobább tanokkal van tele, mint teszem azt: szeresd felebarátodat; jót tégy azokkal, kik téged üldöznek; ne tartsd magadat nagyobbra másoknál, mert mindnyájan egy Atyának gyermekei vagytok, aki egyenlőknek tart benneteket; ne keresd a gazdagságot és az élvezeteket, hanem inkább oszd ki vagyonodat a szűkölködők közt és bőjtölj; ne azokat keresd, amik e földön vannak és mulandók, hanem az örökkévalókat; ruházd a mezítelent, adj falatot az éhezőknek, karod föl az árvát, fogadd be az utast-vigasztald a beteget, váltsd ki a foglyokat stb. A szocialisták szerint mindezek „sötét butaságok“. Ilyeneket vallani és pláne még meg is cselekedni, valóságos örület és ellenkezik a haladással, a fölvilágosultsággal. Ily gondolkozás mellett csodálhatjuk-e, ha a szocialisták vezetői a kereszténységet gunyolják és becsmérlik? Csodálhatjuk-e, ha egy szocialista (Dietzgen) ezeket írja: „Bármely vallás szolgálalkúság, de a kereszténység le szolgálalkúbb. Vegyük csak ezt. Utcánkban egy kereszt áll, ezen fölirattal: „Legkegyesebb Jézus! Könyörülj rajtam!“ Ime, a nyomorult keresztény alázatosság! Valóan nyomorult teremtmény, aki reményét irgalmasságra építi!“

Ime, a szocialista gondolkozás! Éppen semmit se csodálkozhatunk tehát azon, hogy az erényeket gyűlölik és reményüket egyedül az ördögbe helyezik, akit minden erejükkel szolgálnak.

A német szocialisták hivatalos közlönye, a zürichi „Sozialdemokrat“, 1880. évi, május 25-iki számában így ír: „Hiába, őszintén ki kell mondanunk, hogy a szocializmusnak legnagyobb ellensége a kereszténység. Azért minden testvér arra törekedjék, hogy Isten-tagadó iratoknak és nézeteknek minél nagyobb elterjedést biztosítson.“

Azt hisszük, ennyi nyilatkozat untig elég ahhoz, hogy a szocializmus magát velünk megismertethesse. Valamint a kigyóbőrbe rajtözött ördög mondá az első embelpárnak, hogy ne higgyenek Istennek, ugy most szolgálai a szocialisták is arra bujtogatják az emberek fiait, hogy ne higgyenek az Isten szolgálainak, a papoknak, sőt hogy magát az Istent is tagadják meg. Ne bizzanak másban, csupán a zsidó szocialista vezetőkben. Ezek majd fölkeltek rájuk a napot és esőt adnak idejében, biztosítják a termést s megszüntetik a nyomort, nem úgy mint az az (Uram bocsá) öreg Isten. Csak az a csodálatos, hogy azok az emberek, a

kik így gondolkoznak, szóba mernek állni becsületes, munkás, hívő keresztény néppel.

Persze tudják, hogy a magyar nép még nem ismeri őket, nem is sejtí a céljukat, melyet előtte rejtgetnek és telehazudozzák mind a két fülét, gondolván, hogy csak egyszer sikerüljön öt lépre csalni, majd aztán a kalitkában kézhez idomíthatják.

Óva intjük azonban tőlük a jó magyar népet. Mi semmi jónak ellenségei nem vagyunk, ami legjobban kitűnik abból, hogy a szociálisták a néppárt programját vetik ki lépnek a nép elé és csak azt hangoztatják, ami e programmban foglaltatik. A szociálistáknak se vagyunk ellenségei, sőt azt minden erőnkben ápoljuk. De nem az Istentagadó zsidó szociálistáknak, azt, amelynek hitvallásából fönt a főbbik nyilatkozatai után közöltünk egy pár idézetet; hanem azt a keresztény szociálistáknak, mely minden embert testvérnek tart és mely nem kényszerből, hanem Isten iránt való szeretetből osztja áldásait az emberiségre.

Ez a szociálisták a keresztény vallásból sarjadzik, abból a keresztény vallásból, melynek a zsidószociálisták oly ádáz ellensége.

Jövő levelemben tehát majd azt is be fogom mutatni néhány sorban, miképpen nyilvánul a szociálisták a kereszténységben.

Addig is ajánlom, hogy a zsidószociálistákat, a kereszt ellenségeit ne befogadjátok, hanem mint a belpoklosokat kerüljétek.

Kuna András földmives.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

Időről-időre támaszt Isten a szorongatott katolikus hit védelmére rettenthetlen bátorságu férfiakat, a kik bátran fölveszik a harcot az ellenféllel és diadalt szereznek az elnyomott vallási igazság ügyének. Ilyen férfiu nálunk gr. Zichy Nándor, Ausztriában pedig dr. Lueger Károly, Bécs polgármestere, akinek sikerült arcképét mai számunkban adjuk. Mi magyar keresztény hívők, vezérünkkel, Zichy Nándor gróffal ugyszólván még csak most kezdtük el a harcot, Ausztria népei azonban már nyert csaták babérain pihennek, imáikkal segítve minket nehéz küzdelmünkben. Mert kétségtelen, hogy a mi küzdelmünk még nehezebb, mint az övék volt. Nemcsak a zsidóliberalizmus és a páholy erősebb Magyarországon, mint Ausztriában, nemcsak a politikai erkölcsstelenség posványa mélyebb és kiterjedtebb, mint ott, hanem nekünk még az ellenünk heccelt többi keresztény felekezetek elfogultsága ellen is kell küzdenünk, amitől ők meg voltak mentve. Bécs jellege keresztény, Budapesté ellenben merőben zsidó, úgyanynira, hogy nagyobb zsidó ünnepeken Budapest szinte ki van halva. Ott tehát a győzelem könnyebb volt. S ha Lueger Károlynak és keresztény csapatának annak dacára is oly óriási erőfeszítéseket kellett tennie, hogy a győzelmet biztosíthassa: mennyivel inkább össze kell nekünk szednünk minden erőnköt, hogy a sokkal hatalmasabb ellenféllel sikeresen megküzdhessünk? Távol legyen tőlünk, hogy ezen nyilatkozatunkkal túllőjünk célunkon és az önérték fölkelése helyett a kislelkűség csüggedtségét támasszuk föl, mert csüggedésre valóban nincs okunk. Sőt erősen meg

vagyunk arról győződve, hogy aránylag rövid idő alatt mi is meg fogjuk huzni a lélekharangot a zsidóliberalizmus uralma fölött és mint az osztrák katolikusok ünneplik rettenthetlen vezérüket, Lueger Károlyt, mi is babérkoszorút fonhatunk a mi ősz vezérünk bölcs feje körül.

Szerkesztőség üzenetei

P. Szorosan vallásos tárgyú tárgyakkal, bár leginkább az e genre-üket szeretjük, nagyon el vagyunk halmozva. Aztán ezen itt-ott egy kis erőltettség is látszik vagy legalább érzik. Jobb is akad ott még. Inkább iparkodjunk költői prózát írni, mint prózai verset. — W. J. Ajka-Rendek. Mint talán tetszett is észrevenni, efféle híreket nem szoktunk közölni. Meggyőződésünk, hogy ilyen hírek közlése által többet árt az ember az olvasóközönségnek, mint amennyit használna. — Cs. I. Kis-Hegyes. Nem értette meg. Azért közöltük, hogy lássa az értelmes olvasó, mivel bujtogatják a szociálista csavargók a munkás népet. Azzal nem segítünk ám magunkon, ha behunyjuk a szemünket, hogy bizonyos dolgot ne kelljen meglátnunk; hanem inkább nagyon is szükség van arra, hogy mindent lássunk, nehogy valami keserves meglepetés érjen bennünket. Mi már számtalanszor megirtuk, hogy manap a napszamos embernek, bár az is nyomorog, majdnem jobb sorsa van, mint a kisbirtokosnak. Ez a mi nézetünk. — Sz. J. Hovsa. Egy-két szóban nem lehet azt elmondani. Vegyék meg „A fogyasztási szövetkezet” című könyvet, abból megtudnak mindent. Ha 60 krajcárt beküldenek az „Alkotmány könyvnyomdájának (Budapest, Mária-u. 11.), a könyvet bérmentve megkapják. — P. I. Cs.-Csany. Nem régen volt megemlítve a „Mezőgazda” hasábjain. — I. B. F. Jász-Kerek-egyháza. Ha nem házhelyek részére darabolta föl és adta el a birtokot, akkor utat hagyni nem köteles. Ön mégis hagyott, mert bizonyára úgy gondolkozott, hogy senki se vesz olyan földet amelyhez hozzá nem fér. Már pedig, ha akkora darab földet olyan kis parcellákra osztunk, igen nehéz oly beosztást tenni, hogy mindegyik parcella megközelíthető legyen. De ha házhelyek részére parcellázta, akkor utakat ingyen köteles adni. Nagyobb birtok fölaprózásánál még templom, iskola, hőségháza stb. részére is ingyen kell helyet adni. — B. J. Botyka. Azt írta önnek Olay, hogy addig, míg képviselő nem lesz, nem helyezheti el önt szolgáló állásba, azután is csak úgy, ha még nincs ön 40 éves és katona volt. A végén pedig meghagyja, hogy tartsa meg őt szeretetében. Ami K. F.-hez intézett nyílt levelét illeti, azt félretesszük, mert azt az urat mi nem érdemesítjük annyira, hogy neki lapunkban levelet vigyünk. — Cz. A. Pápa-Kovácsi. Igaza van. Ott az a zsidó bizonyára csak csalogató cégérnek tartogatta a szép Mária-képet. Becsüljük az ön elvszilárdságát és jellemét. Ami O. állítólagos hálátlanságát illeti, szinte alig tudjuk elhinni. Mindenesetre szóvá fogjuk előtte tenni. — F. J. Lapás-Gyarmat. Furcsa, hogy ön a 2. füzetet akkor reklamálja, mikor már a 4-iket is megkapta. Szerencsére még akadt, tehát a mai postával elküldhettük. — Annak a közleménynek a tót fordítása tudunkkal nem érkezett be. Ha beküldik, közöljük. — L. F. Esztergom. Ön 1897 hajnalára ír egy versét és azt mondja benne, hogy: „a magyar már dicső két ezer évet élt.” Hát először is 1897 hajnala már meglehetősen régen elmúlt és ön későn ébredt föl; másodsor pedig a magyar nemzet még csak egyezer évet ünnepelt. De ön talán már 2897 hajnalára írta a versét. Nos ahhoz meg még alhatunk egy kicsit, hogy ránk viradjon. De ha az Isten életben tart addig bennünket és azt szerencsésen megérnünk engedni, számíthat rá, hogy örömmünkben közölni fogjuk a versét. — B. I. Loócs. A címszalagja ki van dobva, mert ez évre még semmit se fizetett. Lapokra előfizetések vannak, nem utófizetések. Ujra megindítjuk, de kérjük, hogy az előfizetést (most már fél évit, mert a második negyedben vagyunk) szives-

kedjék beküldeni. — **K. I. Bács-Madaras.** Hogy egy hadtestben hány ezer ember van háboru idején? Különböző. Egy erős *gyalog* hadtestbe van mintegy 45—50 ezer ember és 7200 ló. — **É. K. M.-Kéménd.** Az ilyen hangu levélre az amerikai lapok szerkesztői ezt szokták felelni: „Uram, engedelemmel legyen mondva, ön nagy sz... r.” — **M. I. Bakóca.** Ebben az ügyben nem tudunk fölvilágosítást adni. Ha nem csalódunk, olyan híreket hallottunk, hogy a részvényesek aligha fogják a pénzüket valaha visszakapni. Különböztessék oda fordulni. — **H. L. Nyulas.** Nem tudjuk megtalálni. — **L. B. Siklós.** Megküldöttük. — A sz. Alajos társulatot illető cikkekre majd csak akkor reflektálhatunk, ha annak a fontos ügynek külön közlőnyt sikerül teremteni, ami talán újra sikerülni fog. — **S. J. Szokolya.** Bármely könyvkereskedés útján. — **Sz. J. Fonó.** Nem közölhető. Szórakoztató olvasmányt lehetne készíteni belőle, de nincs rá időnk. — **Sz. F. Mogyoród.** Az ívet megkaptuk. Azt következtetjük belőle, hogy a gyűjtött összeget is ide tettek utalványozni. Ha igen, úgy át fogjuk adni Schaeffer atyának. — **W. F. Bereg-Surány.** A hely szűke nem engedi a közlését. — **S. F. Cs.-Nágoes.** Levelét át fogjuk adni annak az urnak, aki majd értesíti önt, hogy küldhet-e és milyen feltétel alatt? — **S. I. Gerdlak.** Nem tudjuk hol kapható.

A kiadóhivatal üzenetei.

M. A. Egyeduta. Előfizetése lejárt április 1-én. — **T. I. Egyeduta.** Előfizetése lejárt július 1-én. — **Sch. L. H.-Nánás.** 50 kr. hátralék. — **F. Gy. Bazai.** Nem kaptuk. — **S. I. Mohora.** Havonta.

Gabnapiac.

	frttól	frtíg
Buza bányási	7.40	8.05
— tiszavidéki	7.66	8.10
— pestvidéki	7.60	8.10
— fehérm.	7.60	8.05
— bácskai	7.70	8.15
Rozs elsőrendű	6.20	6.25
— másodr.	6.15	6.20
Árpa takarmány	4.25	4.50
— égetni való	5.80	5.80
Zab	5.80	6.25
Kukorica	3.50	3.60

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

Nyilttér. *)

Uj pénzforrás. A mostani sanyaru gazdasági viszonyoknál fogva általános az elkieseredés a földbirtokosok közt; mert bármennyire is küzdjön a földbirtokos, mégsem képes kemény munkája gyümölcsét érdeme szerint élvezni és sorsa mindinkább súlyosabbá válik.

Ezen mostoha viszonyok oka a külföldről beáramló nyers terményekben rejlik, miáltal hazánk termékeinek ára annyira esőkén, hogy a termelési költségek is alig fedezhetők.

Az egyedüli eszköz, ezen baj gyökeres orvoslására, volna, a földnek oly éltető erőt adni, mely által a földmives képes legyen kétszer annyit termelni, mint eddig és ezen éltető erő, mely minden más termelési erőt magában egyesít: a pénz!

De pénzhez a földbirtokos vagy csak nagyon szűken jut, vagy pedig drágán kell neki azt megfizetnie és a szűken kimért hitellel nem képes szükségleteit kielégíteni; mert — legtöbbször 10—12 % kamatu váltóadóságainál fogva — csak igen gyakran azon kellemetlen helyzetbe jut, hogy az aratás után, összes termését potom áron kénytelen eladni.

A földbirtokosnak tehát csak olyan kölcsön használhat, melynek kamatait minden erő megfeszítés nélkül képes megfizetni, azaz: **olesó törlesztéses kölcsönhöz** kell jutnia.

Mint a „Köztelek” (az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” hivatalos közlönye) március 10. 27.-én megjelent számában olvassuk, ilyen előnyös törlesztéses kölcsönöket a majdnem 10 év óta fennálló és folytonosan virágzásban levő „Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet” Budapest, VI. váci-körút 39 gyorsan eszközöl ki. Ezen — a közel jövőben 250.000 frtnyi alaptőkével részvénytársasággá átalakulandó — intézet szilárdasága és megbízhatósága mindent osztatlan elismerésben és kitüntető ajánlásokban részesült. Jelenlegi tulajdonosa, Gurré Ferenc ur, kinek, azon esetre, ha vállalatát átadja 104.000 frtnyi eladási ár biztosított, továbbra is ezen intézet élén megmarad. Ezen részvénytársaság tagjai csak olyanok lesznek, kik most is érdeklődnek a magyar földmivelők jóléte iránt, előkelő társadalmi állást elfoglalnak, vagy pedig a kik tekintélyes magyar földbirtokosok.

A földbirtokos ennél fogva csak saját érdekében cselekszik, ha a tavasz, ezen birtokának becsülésére kedvező évszak beálltával — legyen az hasznos befektetés, vagy eddigi költséges adóságai convertálásával járó bélyeg- és illetékmentesség elérése céljából — **olesó törlesztéses kölcsönt** vesz fel és ezen célra telekkönyvi kivonatai és kataszter-birtoklevelei másolatát, felülvizsgálás végett, a fentemlített intézethez annál inkább beküldi, minthogy reá nézve ebből semminemű költség nem háramlik.

*) Ezen rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

NÖTHLING VILMOS

magkereskedésében

Budapest, Kálmán-tér 9. a.

Ajánlok igen szép zabmentes vetőbüköny magot pro 100 kilo 6 frt 50 kr. s különösen figyelmeztetem a gazdaközönséget arra, hogy azon áron alul ajánlott bükönymagvak már nem vető, de valóságos vad büköny, a mely azon felül még tele is van árpával.

Igen szép súlyos muharmag első rendű ára pro 100 kilo — — — — — 7 frt

Lucerna legelső rendű aran- mentes — — — — — 50—70 frt

Lóhere vörös virágú legelsőrendű 45—55

Továbbá valódi s kizárólag csakis nálam kapható igazi quedinburgi takarmányrépa magvak és pedig va ódi Oberndorfi kerek sárga pro 100 kilo — — — — — 25 frt

Mammuth hosszú vörös óriás — — — — — 24

Akáefa mag szép elsőrendű egészen friss minőségű, kilónként 50 kr., mmázsánként 40 frt.

Kizárólag és egyedül itt kapható a híres Magyar Kincstengeri, m'ga készlet tart. csövenként 1 frtért.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik s kéretik ezen lapra hivatkozni megrendeléskor.

SANTAL EGGER

HATHATÓS SZER
FELÜLMULJA AKÜLFÖLDI
GYÁRTMÁNYOKAT
UJ ÉS IDÜLT BAJOKNÁL
1 ÜVEG 1 FRT 50.

INJECTIO

HAMAMELIS VIRGINICA

Dr. Grobke tanártól

a legbiztosabban gyógyító
külszer új és idült folyá-
soknál férfiak és nőknek.

— 1 üveg 70 kr. —

Főraktár:

EGGER-féle GYÓGYSZERTÁR

A „NÁDORHOZ”.

Budapest, Váci-körút 18.

Tyukszemben szenvedőknek

valamint akiknek szűmőesük van

egy mindenhol található növényt, mely évek óta kitűnő sikerrel használt gyógyfünek bizonyult, a mennyiben pár napi alkalmazás után tőle a **tyukszem** örökre kivesz, ajánl, s használati utasítást díjmentesen küld **Deák Ferencz Budapest, Práter-utca 44. sz.** (Válaszra 15. kros bélyeg melléklendő.)

Elismerő levél.

Deák Ferencz urnak, Budapest.

22 évig szenvedtem a tyukszemfájdalmait, s hála az Istennek, becses utasítása szerint jártam el, tyukszemem nincs többé, fogadja érte hálás köszönetemet Isten áldás és hosszú életet kívánva hogy még sok másokon is segíthessen maradok kiváló tisztelője. Sopron-Nyék 1897. február 22-én. Kolos István vedkerületi erdősz.

Mélyen tisztelt Deák ur.

Örömmel tudatom önnek, hogy kezeimen levő összes szemőesém az ön utasítása folytán teljesen mind gyökereitől kihullottak. Szívemből kívánom, hogy tartsa meg az Isten Deák urat még igen soká a szenvedő emberiség javára. Maradok kiváló tisztelője Takács Margit, Kecskemét 1897. febr. 24. Szolnoki hegyvárosszél-104. n. sz.

Báró GLAUBITZ ALFONZ

mehézeiből eladók

ÉLŐ MÉHEK,

a míg a készlet tart.

Élő méhesládok szizen kaptárakban a következő árak mellett adatnak el:

1 db 30 keretes kaptár 1 méhesládval	10	frt	—
1 „ 30 „ „ 3 „ „	28	„	—
1 „ 20 „ „ 1 „ „	8	„	50
1 „ 10 „ „ 1 „ „	5	„	50

Minden család 1-2 éves krajnai, magyar, vagy magyar-olasz keresztesű fiatal anyakkal. Állandóan kaphatók használt állapotban: méhészeti termékek, kaptárak, eszközök és gépek, minden nagyságu üveg és bádóg méztartályok.

A fajtenyésztési állományából eladatnak: Normandiai óriás nyulak, diszgalamhok, fajbaromfi és a tenyésztéshez szükséges tojások.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a báró GLAUBITZ ALFONZ méhészeti és gazdasági kivélteli telep.

Budapest, VII, Garay-tér 11.

Eppen most jelent meg és kiadóhivatalunkban kapható:

A zsidó vérgyilkosságok története napjainkig

című, a múlt évben a hatóság által lefoglalt rendkívül érdekes munka legújabb kiadása.

Ára 1 frt 50 kr.

A pénz beküldése ellenében kiadóhivatalunk portómentesen küldi meg a könyvet

Törleszt. kölcsön földbirtokosokra.

Legnagyobb kölcsön a valdai borsórétkalápn 20-60 évi közzel időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzünetel nem mondható fel. Csakly kamattal tölke is törlesztetik. Lebonnyolítás 14 nap alatt. Konvertálás bélyeg-és illetékmentes.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis a telekkönyvi kinyomat, kataszterív.

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,

Budapest, Váci-körút 39.
Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlata van.

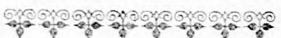
Magyar Néplap

most már

25.000

példányban

jelenik meg és e mellett a legolcsóbb és a legelőterjedtebb heti lap.

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár

Bécsben, I. kerület, Singerstrasse 15 sz. alatt „ZUM GOLDENEN REICHSAFFEL“

„VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI“

melyeket azelőtt „Egyetemes labdacsooknak“ neveztek jogosan megérdemlik ez utóbbi nevet, mivel ezek a labdacsook nagyon sok betegségben használhatók kitűnő hatással. Ezek a labdacsook sok évtized óta vannak általánosan elterjedve és kevés olyan család van, mely egy kis készletet ne tartana otthon ebből a kitűnő háziszertől. Számos orvos ajánlja ezeket a labdacsokat házi-szernek különösen ama bajok ellen, melyek rossz emésztés és székrekedés által támadnak, u. m. epekeréngés zavara, májba, bélyeg negeég, felfújódások, az agyban való vértöduások, aranyér eseteiben stb. A vértisztító tulajdonságuknál fogva különösen jó hatással verszegénységben és az ebből eredő betegségben: sápattságban, ideges fejfájásban stb. A vértisztító labdacsook hatása enyhe, fájdalmat nem okoznak és így a leggyöngébb betegek és gyermekek is bizvást bevehetik.

Ezen vértisztító labdacsook több mint 100 év óta úszta és hamisítatlan minőségben kaphatók az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszer-tárban Bécsben, Singerstrasse 15. sz. a. s egy 15 szem labdacsoot tartalmazó doboz (skatulya) ára 21 kr. o. é. Egy csomag, melyben 6 doboz van 1 frt 5 kr. ba kerül, bérmentve, utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előleges beküldésénél (mely legjobban postautalványnyal eszközölhetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 35 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr. ba kerül. Ezen kívül még mindennemű megbízások elfogadhatók a leggyorsabban és legolcsóbban teljesíthetnek az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszer-tárban: Bécs, Singerstrasse 15. sz. a. Csak azon labdacsook valódiak, melyeknek használati utasítása J. Pspher-fer aláírásával van ellátva és ezen aláírás minden doboz fedelén vörös színben van nyomtatva. — Raktár Budapest, Török József gyógyszer-tárban, Király-utca 12. sz. a.

ZÁLOGHÁZBÓL

veszek cédulákat és a kiváltott, valamint új órák, arany- és ezüst ékszereket és ezüst-évvé-eszközöket bámulatolsón adom el. Aranyláncok grammaja 87 kr., 12 masszív évvé-eszköz 7 frt ezütneműek grammaja 6 kr. Aranyórák, gyémánt- és brillant-gyűrűk, melltűk, fülbevalók, tula-e üstórák, nyakláncok szívvvel 1 frt 40 kr. Massív aranygyűrűk 2 frt 40 krtól. Alkalmas és olesó ajándéktárgyak.

GUSZTÁV A ADOLF,
Váci-utca 11. szám. I. emelet.

Cs. és kir.
osztr.
magyar
és belga
kir. szab.

Kitüntetett Brüsszel 1893-ban aranyérem és díszokmánynyal.

Keleti-féle cs. és kir. szabad. sérvkötő

orvosi t. kintélyek véleménye szerint a legtekintélyesebb ezen nemben; nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja celszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányait. —

Ára: egyoldalú 6 frt,
kétoldalú 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: mulábak, műkezek, müleges fűzők, egyenestartók, járó- és nyújtógepek, gummi göröcsérharisnyak stb. Megrendeléseket pontosan eszközöl

KELETI J.

kötészerész és orvos-sebészti műszerész

BUDAPESTEN,

Főüzlet és sérvkötészeti műhely:

IV. kerület, Koronaherczeg-utca 17. szám.

Gyár: Rostély-utca 15.

Magy képes millienniumi árjegyzék ingyen, zárt berítékben.

Jelzálog kölcsön

budapesti és vidéki házak, föld- és erdőbirtokosokra 20-60 évi időtartamra olesó tőkekamat törlesztéssel. — Csak telekkönyvi kivonat, kataszterív és adókönyv küldendő be.

Értesítés:

Eltérőleg a legübb kölcsön-közvetítő iroda eljárásától az általam eszközölt ügyletek elintézéséről közvetlen az intézet küld a feleknek értesítést és jutalékomat is az vonja le utólag.

STEINER LAJOS

iparh. eng. kölcsön közvetítő.

Budapesten,

VIII. ker., Nap-utca 31.

Válaszra bélyeg melléklendő.

Brüni divatos

POSZTÓ-

szövetek

és

maradékok

lzléses, előnyös és olesó beszerzési forrása.

Kérjen ön

dustartalmu mintagyűjteményt a legübb tavaszi, nyári-kamgarn-, cheviott- és lóden szövetekről a csász. kir. szabadalmazott finom posztó és gyapjúáru gyárak raktárából

SCHWARCZ MÓRICZ

Zwittau (Brünn).

Mindennemű egyenruha, posztók egyletek részére.

A legkisebb mennyiség is megküldetik, meg am felelő visszavéteik. — S. elküldés utánvétel, s mintas bérmentve küldetnek sz. t. Ezer elismervény. — Mint melyre megrendelés nem történik, visszaküldendő.

RETAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA.

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtisztelendő Császka György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedüli szállítója.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezés-gyűléti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteteket, füstölőket, oltárlámpákat, esillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szöszékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését.

Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kapkátok raktárunkon.

36-52

Kívánatra készségeken küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

ORSZÁGOS MAGY. KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Alakult 1894. évben. — Biztosítási tőke 600,000 korona.

Elnökök: Teleki Géza gróf, Aleinökök: Csárossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrássy Géza gróf, Bajánovics Sándor, Dessewffy Arisztid, Komjáthy Béla, Pechy Tamás, Püspöky Emil, Rabinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szőnyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf.

Vezérigazgató: Szőnyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését vívta ki magának az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé.

A szövetkezet a folyó évben életbeléptette a több éves jégbiztosításokat is; hat évre szóló jégbiztosításnál 10%, a tizenkét évesnél 20% díjengedményben részesíti tagjait. A díjengedmény már a kötvényben leszámítandó, a biztosított gazda ennél fogva évenkénti özzelel kevesebb díjat fizet. Több évre szóló biztosításnál sem veszti el a fél az esetleges díjleszállítás előnyeit, mert az évenkénti megújításnál mindig csak az illető folyó évre megállapított díjszabály alapján számított ki a díj és ebből vonatik le a 10% illetőleg 20%-os díjengedmény.

A többévség daczára a biztosított fél a szövetkezet által nyújtott előnyök élvezetében marad.

Tömeges tüzbiztosítás esetén az illető községeknek rendkívül előző díjteteleket engedélyezünk.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapestben, (József-körút 8. sz.) és a vidéken létesített Ágynökségek.

Richter's Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziájer ellentétli az 146 megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzseléseket alkalmaztatik közvényből, seuznál, igazgatásnál és megbüleséknél és az orvosok által bedörzselésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziájer, melynek egy háztartásban sem kelleo hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegeként árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatosaak legyünk, mert több kisebbbártú utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzékszáma mellett csak valódi utánzat vásárolja.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a „MAGYAR NÉPLAP” kiadóhivatala fogad el.

Felhívás a t. olvasókhhoz!

Annyi és annyi hirdetés jelent már meg a kasza elárúsításra, hogy az olvasóközönség bizalmát már egészen elvesztette, hogy azonban ezen óriási honbug folytán terjesztett kaszák által történt felvezetés megszűnjék, alulirott indítatva éreztem magamat a leg-híresebb és legelső angol kaszagyárral szerződésre lépni, azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy nem mindenféle idegen hírű és nevű, hanem természetes valóságában és gyártásában a leghíresebb angol ezüst aczélcaszát darabonkint

85	90	95	100
1.30	1.35	1.40	1.45 adhatom.

Ezen kaszákhoz 1 drb hozzá alkalmas követ ingyen fogok küldeni.

Egyes megrendeléseknél a portót a felek, legalább is öt darab megrendelésnél a postadíjt én fizetem. Azt, mit más kaszaelárúsítók ígérnek, nevezetesen, hogy gyűjtőknek ingyen adnak kaszát, nem tehetem. De ha mégis azt tapasztalom, hogy valamely közszégből oly megrendelés érkezik, hol 10 darab kasza egyszerre küldetik meg, a megrendelő félnek egy ingyen-kaszát mellékelek. Csoportos megrendelésnél nagyobb árkedvezmények nyujtannak. A kasza csak akkor valódi, ha teljes nevem rajta olvasható. A kaszák szétküldése jóállás mellett eszközöltetik. Nem tetsző tárgyak kicseréltetnek, ami azonban nem fordul elő ezer darab közt egy sem.

Tisztelettel **Sárdy János** Nágocs (Somogy megye.)

Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros,

Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszereiről, cimbalmaiól és mechanikai zenélőműveiről nagy képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik.

Elpusztíthatatlan erős orgonahangu harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Zenekarok felszereléséhez szükséges fuvó- és vonóhangszerek előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítatnak.

A cs. és kir. közös hadsereg, valamint a m. kir. honvédség zenekarának egyedi szállítója.

Iszákosság gyógyítható a már számos esetben fényes eredményt hozó „Antibetinnel.” Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 2 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges, 4 frt 40 kr.; az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes átküldés. Kaplathó: Sas-gyógyszertárban Lajoson 19. sz.
* Név törvényesen védve.

A gazdaközönség legkedveltebb kaszája!

„Villám kasza“
szállítása
április hó 1-én kezdődik

1 drb	85	90	95	100 cm. hosszú
ára	1:10	1:15	1:20	1:30

1 pár kasza-üllő és kalapács 1 frt 10 kr.

Egyedül csak a „Villám-kaszák” felelnek meg a gazdaközönség teljes kívánságának, különösen az által, hogy a „Villám-kaszák” erős nyakkal, vékony, igen könnyű pengével vannak készítve és egy rendes kaszós ember kezéhez igazítva, nehogy még kovács-kézhez kelljen adni, a nyakát hajtani, mi által a kasza hátulja rendesen kilágyul. A „Villám-kaszák” kikalapáltan, a mi által már ki vannak próbálva, 10 darabonként postán bérmentve utánvét mellett szállítom, az esetleg meg nem felelők saját költségemen visszaküldhetők, kicserélés végett.

Tisztelettel:
VIOSZ ELEMÉR.
gazd. gépek gyári raktára és a „Villám-kasza” egyedüli szállítója. Deveser (Veszprém m.)

Eddig 57.500 db forgalomban.
20 frt után 1 db ingyen küldök.

Velősárgos Isten áldása

köhögésnél, rekedtségnél, elnyálgasodásnál, a tüdő és torok mindennemű betegségeinél **Egyszerű, jutalmazott mell-pasztila, és senki el ne mulassza** — saját jól fölfogott érdekében — azoknak **idejekorán** való használatát.

Számtalan elismerő hálanyilatkozat tanuskodik elvitázhatatlanul e kitünő szer biztos hatása mellett. Kaplathó 25 kr., 50 kr. és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszertárban; fő és szétküldési raktár: Nádor-gyógyszertár, Budapest, Váci-körút 17.

Állást keres.
Egy gazdasági iskolát végzett ember, ki nagyobb gazdaságnál volt alkalmazva, de inkább gyakorlatilag, mint elméletileg van kiképezve, keres ispáni állást. Bizonyítványainak másolatát kívánatra megküldi. Ajánlatok ispán név alatt e lap kiadóhivatalába küldendők.

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
legújabb öngyertya
SÁVANYU-KÜT

Yessék figyelni.

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben üzik a szédelgést és az üzérkedést. És miután a „Szent-Antal” jegyű kaszámmal, melynek hite bejárta az egész országot, egy kissé a szédelgőknek a körmükre koppantottam, azt mindenféle furfanggal utánozzák, és el akarják hitetni, hogy ócska portékájuk valódi „Szent-Antal” kasza, ezzel szemben kijelentem, hogy Magyarországon sem ügynököt, sem utazót nem tartok és a valódi „Szent-Antal” kasza csak nálam kapható.

Tisztelettel **SORR JÁNOS.**

a Szent-Antal kasza,

mely méltán megérdemli a **nép kaszája** címet mint a hogy sok vidéken nevezik. Ezen kasza elismerésének egy nagyobb részét szívós, sem nagyon kemény, sem lágy és csodálatra méltó könnyűségének köszönheti. Különösen azért felel meg a közönség kívánságának, mert a „Szent-Antal” kaszának erős nyaka, igen vékony pengéje van és egy rendes kaszós ember kezéhez igazítva; nem kell kovácskézre adni a nyakát hajlítani, mert ezáltal a kasza hátulja rendesen lágyul. Sok gazda a hibás kalapálás által a legjobb kaszát is elrontja, ez a „Szt-Antal” kaszánál nem jöhet elő, mert az már ki van kalapálva és kipróbálva lesz a gazdaközönségnek átadva. A „Szt-Antal” kaszával csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet dolgozni és egyetlen kaszákó fenéssel 120—150 lépésnyire lehet akár a legkeményebb és legsűrűbb hegyi fűben is kaszálni. Minden darabért jótállást vállalok és a meg nem felelőt kicserélem. A Szent-Antal kasza árai:

70	75	80	85	90	95	100 cm. hosszú
1 frt	1:05 kr.	1:10 kr.	1:15 kr.	1:20 kr.	1:25 kr.	1:30 kr.

5 darab rendelésnél a posta költséget a kaszagyár fizeti. 10 drb rendelésnél egy darab ingyen. Megrendelhető: **SOHR JÓZSEF** urnál Somogy-Szill.
Képes árjegyzéket ingyen küldök.

MEGJELENT
és a „SZENT-GELLÉRT” könyvnyomda
kiadóhivatalában kapható

„MÁRIA-ESTÉK”

(Mária-legendák versekben.)

Irta: **VATHY ISTVÁN.**

Ára ajánlott portomentes küldéssel **1 forint 50 kr.**